

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranger. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuelt

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
DEPRENTA
GARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,220

ANY VIII NÚM. 2.304

BARCELONA, DIVENDRES, 30 JUNY DE 1911

UN NÚMERO, 5 CEN TINS

La gent d'orde

Aquí a Barcelona actua ja fa temps una concentració de forces conservadores, amb matissos que van desde l'ultramontanisme de la Defensa social fins al conservadurisme mitjà a l'anglaterra de certs elements de la Lliga. Aquest conglomerat, constituït pels regionalistes, alguns elements dits liberals, els desferres dels conservadors dinàstics, els carlins i els del Comitè de Defensa, ha tingut varia fortuna. D'aquí aquí se n'han disgregat una part de les distintes forces que formen, d'aquí aquí les ha juntes novament la vinguda d'unes eleccions. Però ara per ara'l bloc sembla consolidat d'una manera forsa definitiva i a la Diputació especialment ve actuant com una forsa política perfectament cohesionada.

Dos són els aglutinants d'aquest conglomerat: d'una banda l'odi a l'esperit liberal i de renovació que representen les forces republicanes a Barcelona; la conservació de l'orde, no aquell orde vingut de la pau dels esperits en un ambient de perfecta justícia social, sinó aquell altre orde que els poders públics restableixen per l'imposició de la forsa quan se pertorba, per l'altra banda.

Hi ha un detall que revela clarament fins a quin punt aquests elements que els mateixos s'anomenen la gent de l'orde, pensen no més en l'orde material que representen aquella paraula en la llur divisa. Y es la manera com confonen en el mateix odi a nosaltres, els homes de la democràcia catalana, que pels nostres ideals de renovació, portadors d'una major justícia, representem un futur de pau social més estable, i en aquests lerroxistes que representen tan sols un esperit de bullanga, d'histeriques protestes, de perturbacions materials infonades. Fins darrerament l'odi contra nosaltres ha esclatat amb major virulència que contra els mateixos lerroxistes. Recordis lo succeït en les passades eleccions provincials: no semblava sinó que nosaltres fossim un perill horrible per la ciutat segons la violència amb que se'ns combatia; mentre que an els lerroxistes se'ls atacava com de passada, tan sols per cobrir les formes.

Y en això eren llores els directores d'aquest conglomerat de forces conservadores. Perquè nosaltres, pel contingut del nostre ideal, portem una gran estabilitat al predominio de les tendències liberals a Barcelona, així que la victòria ens permet encarar aquell ideal en reformes positives. La nostra victòria no serà flor d'un dia: serà el començament d'una era fecunda d'innovacions francament liberals, que afirmaran cada dia més la hegemonia de la democràcia catalana. Mentre que els lerroxistes, amb llur manca d'idealitat i amb llur sobra de concupiscències personals, poden portar solament el descord de les tendències republicanes. Y això ho saben prou els homes del bloc

conservador, y es per això que'ns combaten a nosaltres amb una major virulència. Naturalment que fentho així contradiuen el calificatiu de gent d'orde que s'atribueixen. Però, es que realment aquest mot inscriu en la llur bandera té alguna virtualitat fora de la de servir d'esquer en mitjans i manifestos quan venen eleccions? Es que informa l'actuació d'aquests senyors que l'han pres per lema? Es que respon a una intima, substancial aspiració de llur política?

Desgraciadament per als homes del bloc conservador la pràctica de llurs accions desmenteix la teoria de llurs paraules. No sols no aspiren a establir aquell orde perfecte que porta la pau dels esperits quan s'ha implantat una superior justícia en el viure col·lectiu, sinó que ni l'orde material respecten quan no s'avi amb les seves particulars conveniències.

Ara n'hem vist una bona prova. En plena actuació del conglomerat de regionalistes, carlins, desferres de l'antic caciquisme dinàstic i Defensa social, el requetó s'ha donat a pertorbar la pau de la via pública. Primer foren les baralles entre carlins i lerroxistes, que mantingueren l'alarma per espai de dies i dies en la gran arteria de Barcelona; després l'intent de fer parar els tranvies amb les armes a la mà pel dijous sant, contra la decisió de l'autoritat, que es l'única competent per reglamentar la circulació ciutadana; en acabat, els esvalots en els carrers, per una polèmica de caràcter històric-artístic, que no eren ells, sinó l'autoritat, qui podia fer retirar; y, per últim, l'emboscada de Sant Feliu, veritable assassinat comès amb premeditació y traïdoria, que té d'execrable tota consciència honrada. Y ont es la protesta d'aquests homes del conglomerat conservador? Ont es l'anatema llenat contra aquests sistemàtics pertorbadors de la pau pública? Què han dit els regionalistes, els liberals y conservadors dinàstics, els senyors de la Defensa social?

Tots han callat, tots han cobert amb llur silenci les vergonyoses gestes del requetó, tots s'han fet moralment solidaris de les bullangues en la via pública i dels assassinats de Sant Feliu.

Cal tenirho present. Recordis que quan la càbila lerroxista pertorbava sistemàticament la nostra vida ciutadana, tots, absolutament tots, sense distinció d'idees ni de tendències, protestàrem energicament d'aquell esperit de violència introduït en les nostres costums polítiques. Avui els carlins fan el mateix i la gent d'orde calla.

Quan vinguin unes eleccions publicaran un manifest condemnant les pertorbacions de l'esperit negatiu y protestatari.

PERE PI

U. F. N. R. del Districte II NACIONALISME

(Baix de Sant Pere, 31, principal)
La Secció d'Estudis, Propaganda y Electoral d'aquest Centre, donarà demà, disabte, a les deu de la vetlla, la tercera conferència pública del cicle, organitzat per la present temporada d'estiu. Anirà a càrrec del soci

DON JOSEP QUER

y versarà sobre'l tema:

ORGANISACIÓ DEL LAICISME A CATALUNYA

SPORTULA

Les dues brutalitats

La prohibició de la boxa a Espanya dona actualitat a uns dels tòpics més usuals de la conversa espanyola:

—Bah! Els estrangers (per estrangers) se sol entendre una vaga uniformitat de terros no espanyoles, com el catolicisme vulgar confon en una sola uniformitat d'error tota l'heretodoxia, els estrangers ens besanten de cruels per les corrides de toros, y en cambi «ells» tenen la boxa, que es molt més brutal!

Aquesta ineptia l'heu sentida repetir milers de vegades, com si una brutalitat pogués mai excusar-ne una altra. Y bé: per meume una vegada més dissentir: per endavant declaro sentir aversió per un y altre espectacle; però els toros me semblen més barbes y fastigosos.

Es curiós comprovar com cada poble, per embolament natural de la sensibilitat, amb la visió repetida del mateix espectacle, arriba a no sentir les propietats barbares tot y escruixintse de les barbaries dels demés. Així com els mateixos conqueridors d'Amèrica qui s'horrifitzaven dels sacrificis humans no sabien sentir l'horror dels auts de fer, així com els panegiristes dels marts cristians no poden sentir l'esglai d'una nit de Sant Bartomeu; així com s'ha arribat a l'aberració de la pena de mort per horros, a l'assassinat; així avui la nostra barbaria espanyola correspondrà a la prohibició europea de les corrides amb la prohibició dels pugilats; y les nostres dames gentils, de llotja a llotja, en la «plaza» curulla de gent, comentaran sola el ventall la crueltat dels cops de puny oferits en espectacle, mentre, allà baix, les tripes dels cavalls s'esventuran sota les potes de l'animal fugitiu y cegat.

FOSFOR

Per les víctimes de la llei iniqua

D'El 6 d'Octubre, de La Bisbal

«L'AMNISTIA. — Essent encara nombrosíssimes les víctimes que sofren per la remalada llei de Jurisdiccions, puig que altra volta són molts, malgrat la situació democràtica que està al poder, els exiliats y els empresonats en nom de la llei iniqua, el nostre estimat confrare de Barcelona EL POBLE CATALA ha llenat al vol un pleter clam d'amnistia, el que ha trobat eco en tota la premsa de l'U. F. N. R., de la que nosaltres no podem ni volem esserne una excepció, quan trobem altament noble aquella iniciativa, la qual encara perfectament amb els sentiments de la nostra ànima. Però no són aquests sentiments els rastres d'una humilitat conformació a la República de gràcia, sinó la generosa d'acabar fins lo que davant dels nostres principis polítics apareix una baixesa, per al noble desig de deslliurar a les víctimes d'una injustícia legal, d'obrir les portes de la pètria als exiliats y les portes de l'ergistula als presos per culpa d'aquella, y posar fi a les angúnies de les llars que uns y altres deixaren vuides. Si, removeu, excitem la opinió per que sigui aixordadora la demanda d'una ben ampla amnistia, per que el crit de la pietat del poble sigui prou potent que desvelli la pietat augusta, per que arribi a les altes esferes, amb el reconeixement de lo iniqui, la comissió per els que'n són víctimes. Doncs convé que sigui aquesta d'ara la darrera vegada que tenim que pidolar l'amnistia a causa de la llei de Jurisdiccions, d'una llei que no té perona en el món civilitat, que es una veritable vergonya jurídica y que com a tal deu arrencar-se del codi, per poder-se que siguin les mans misterioses, cruels, incívils y antipatriòtiques que en ell la rebenen.

Supliquem la gràcia, demanem l'amnistia, perquè traure'l sofriment deu esser abans que tot; però al mateix temps aixequem l'opinió contra la tirania del pensament. Així nosaltres cridem amb tota la forsa dels nostres pulmons: «Amnistia! Abaixa la llei iniqua! Llibertat a les seves víctimes!»

ACCIÓ DE L'U. F. N. R.

Per la Diputació catalana

Complint els acords de la darrera Assemblea municipal barcelonina de l'U. F. N. R., la presència de la mateixa ha enviat comunicacions a les quatre Diputacions catalanes.

La que s'ha dirigit a la Diputació de Barcelona diu així:

«Honorable Senyor: En compliment de l'acord pres per aclamació en la sessió del 25 dels corrents celebrada per l'Assemblea municipal d'Unió Federal Nacionalista Republicana de Barcelona, tinc la patriòtica satisfacció d'endressarvos aquest missatge de ferm encoratjament y enhorabona pel pas que acaba de donar la Diputació de Barcelona cap a la reconstitució de la Generalitat de Catalunya. «Ens plau, en aquesta ocasió, fervor avinent que l'U. F. N. R. aspira a la constitució d'un Parlament català que tingui la potestat política y administrativa que's derivi del reconeixement de la personalitat nacional de Catalunya, per quin triomf estem disposats a tota mena de sacrificis.

«Per això veiem en la federació de les quatre Diputacions catalanes, encara que no més sigui pels fins d'alta cultura, beneficència y obres públiques, un primer avens ben positiu cap a la realització dels nostres ideals.

«Visquem molts anys per la llibertat de Catalunya.—El president, Pere Corominas.

«Senyor president de la Diputació de Barcelona.

En el mateix sentit està redactada la comunicació dirigida a la Diputació de Girona. La que s'ha enviat a les Diputacions de Tarragona y Lleida, diu:

«Honorable Senyor: En compliment de l'acord pres per aclamació en la sessió del 25 dels corrents celebrada per l'Assemblea municipal d'Unió Federal Nacionalista Republicana de Barcelona, tinc la patriòtica satisfacció d'endressarvos aquest missatge de ferm encoratjament y enhorabona pel pas que acaba de donar la Diputació de Tarragona (o Lleida).

«L'U. F. N. R. aspira a la constitució d'un Parlament català que tingui la potestat política y administrativa que's derivi del reconeixement de la personalitat nacional de Catalunya, per quin ideal estem disposats a tota mena de sacrificis. Per això veiem amb satisfacció l'iniciativa presa per anar cap a la federació de les quatre Diputacions catalanes, encara que de moment no més sigui pels fins d'alta cultura, beneficència y obres públiques, ja que així i tot serà un avens ben positiu cap a la realització dels nostres ideals.

«L'Assemblea municipal de Barcelona no voldria que vengués, senyor, en aquesta noble expressió de sentiments patriòtics, més que l'intent de suplicar que us adheriu al pensament aprovat ja per les Diputacions de Barcelona y de Girona, y que trasmeteu a la digna Corporació que presideix el nostre anheli.

«Visquem molts anys per la llibertat de Catalunya.

«Barcelona, 28 juny de 1911.—El president, Pere Corominas.

«Senyor president de la Diputació de Tarragona (o Lleida).»

Notes polítiques

Pels presos

Dimenge vinent se celebrará en el teatre del Bosc un miting organitzat pel Comitè de Corporacions populars, per demanar la llibertat dels presos per la llei de jurisdiccions y pels successos de juliol de 1909.

Conferències

Demà, dissapte, a dos quarts de deu del vespre, don Eladi Homs donarà en el Centre Popular Català una conferència sobre'l tema: «La vida als Estats Units y les seves ensenyances».

El dia 8 del vinent mes de juliol, el diputat provincial don Lluís Duran y Ventosa donarà una conferència a la Lliga Regionalista de Sabadell, sobre'l «Mancomunitat de les diputacions catalanes».

FRANCESC D'A. PLANAS

Budapest, 24-6-11.

Una subscripció il·loable

El nostre benvolgut confrare «La Publicitat» ha obert una subscripció pública per socórrer a la viuda y demés família don Josep Baró, el primer afusellat en els fossos de Montjuïc, de resultes dels successos de la setmana trágica.

Els nostres amics faran una bona obra contribuint an aqueixa humanitaria subscripció.

Anants y vinents

El senador don Emili Junoy ha marxat cap a Madrid. N'ha tornat el diputat don Josep Zulueta.

Els integristes

El capítol del partit integrista don Joan d'Olabazabal ha publicat una orde privant en absolut tota mena d'unions del partit amb altres agrupacions polítiques sense provia autorització seva.

Interpretant com única autoritat competent les normes de la Santa Seu referents a qüestions polítiques, estableix les regles que hauran d'observar els integristes.

LA REPÚBLICA PORTUGUESA

Les Constituents

A la nostra gent monàrquica y ultramontana, provocadora de tota mena d'escissions y dissidències, els estranya y bromeja amb la conspiració dels monàrquics portuguesos en terres de Galícia.

D'una banda troben sospitosos l'unanimitat dels cos electoral húsia a l'eleger uns Constituents absolutament republicanes. Els preclars estatistes de Camprosa haurien volgut, segurament, que proclamessin la República y legalissin l'acte revolucionari del 5 d'octubre unes Corts monàrquiques. Avui parlem de les eleccions constituents, aportant alguns dats estadístics, per a ensenyar d'aquesta mitja dotzena de senyors que s'han proposat acabar amb la República Portuguesa qualsevol demat que's lleu de mal humor, encastellats en la seva sabiduria electoral, adquirida amb la santa persistència de perdre eleccions municipals y d'aplicar a l'escola de la «Lliga», valguí d'exemple, les altes lliçons de la ciencia prussiana.

Un altre dia, si a mà ve, parlem de les conspiracions dels adeptes de l'abolida monarquia portuguesa y del paper que hi fa Espanya consentint les bravates, exercicis militars, contrabandols, etc., dels realistes de Galícia. Avui parlem de les passades eleccions constitucionals.

A tots els ciutadans amb capacitat electoral va assegurats el dret d'inscripció en el cens, y a tots aquells que pretenen ser diputats va garantits la presentació de les respectives candidatures. Ni un monàrquic volgué sotmetre al fallo del sufragi.

El partit republicà portugués, avui tan homogeni y disciplinat com en temps de la monarquia, delegà en el seu Directori la facultat de controlar la presentació de candidatures del partit fets pels electors o les Juntes districtals. Sense que això volguí dir que'l Directori oberts a la presentació de candidatures d'altres partits, ni influís en la deliberació dels electors, perquè aquests, volant, com votaren, lliurement, podien donar o negar el seu vot a qui volguessin. Foren proclamats diputats, per manament de la llei, tots aquells candidats sense oposició, com se fa a Espanya, a Bèlgica, a Hongria y a Holanda.

Una de les mentides més capcioses que els enemics del règim republicà portugués escamparen per aquests mons de Déu, per entelar l'equanimitat de les primeres eleccions de la República, va ser la de que el número d'electors que acudiren al sufragi fou disminuït. Mentida! En alguns districtes fou molt superior al d'aquells que votaren en anteriors eleccions, y en altres igual. Va disminuir en alguns districtes? Sí, perquè no hi hagueren «stupideses». Negis si no.

A Lisboa varen votar 40.000 electors, de totes les classes socials: 16.000 més que en les darreres eleccions de 1910 guanyades, majories y minories, pels republicans. A Porto fou també major la concurrència a l'urna y lo mateix succeí en altres ciutats. En alguns districtes rurals disminuï la votació. Disminuï, es cert, perquè aquesta vegada solament varen ser comptats els vots dels que realment votaren, lo que no passava en temps de la monarquia. Allavors vigorava el règim de la «stupidesa», descarregant tot el cens a l'urna per manament del cacic. Tot això a mà les estadístiques de 1906 que són eloqüents. Veiem les eleccions del 19 d'agost d'aquest any, fetes pel dictador João Franco. Els electors, en tot el país, eren 631.830; els votants, segons les actas, foren 458.872. «Tupinada» segura. Ningú creuria que voressin 726 per 100 dels inscrits al cens electoral. Ni a Bèlgica, ni a Catalunya, ont el vot es obligatori, s'arriba a tan elevada proporció.

A Portugal s'hi arribava gràcies a la stupidesa. N'hi ha prou amb considerar, per exemple, lo que passava als districtes de Braga y Castello Branco. En el districte de Braga hi havien inscrit 44.767 electors: no votaren 38.373, es a dir, un 857 per 100; a Castello Branco, d'un cens de 24.445, no votaren 21.702, així es, un 857 per 100. Es el comble!

Braga, ont l'estadística de 1900 acusava un 778 per 100 d'analfabets, y Castello Branco un 885 per 100, excedien en educació civica a París, Londres, Berlín, Barcelona, Bruixles y altres grans ciutats ont els partits, admirablement organitzats, mobilitzen quasi el màxim d'electors!

Mentres a Braga y a Castello Branco votava una tan gran proporció d'electors, a Lisboa, focu de les grans lluites electorals, el tant per cent dels vots era, en 1906, en l'elecció del 19 d'agost, no més d'un 546 per 100. Y passava així perquè a Lisboa ja no era possible la «stupidesa», mentres que a les provincies els cacs disposaven del cens al seu albir. Heus aquí perquè baixà la votació en alguns districtes rurals: perquè aquesta vegada els vots eren veritat.

ZE POVINHO

LA RENAIXENSA D'IRLANDA

La desnacionalisació lingüística del poble irlandès. -- La «Lliga Gaèlica».

Resurrecció del vell idioma nacional. -- El renaixement cèltic.

Millora de la situació econòmica. -- Minva de l'emigració

La llengua gaèlica d'Irlanda, el vell irlandès, anava camí de l'extinció, y ja estava en una etapa avensadíssima. En el darrer ters de la passada centuria semblava molt pròxima la seva total desaparició. Dels quatre milions y mitg d'irlandesos, sols una mica més de mitg milió seguien parlant el llenguatge irlandès, y encara corromput en un «patois» sense valor literari; els qui parlaven eren els habitants d'algunes llunyanes comarques rurals y els pescadors d'una part de la costa occidental; tots els altres irlandesos parlaven anglès.

Desde l'est, ont són nombrosos els anglesos y els escocesos, la llengua anglesa havia anat conquerint les terres d'Irlanda, fent recular progressivament la llengua nacional. En l'ensenyansa, en la vida oficial, en la premsa, en la literatura, en el culte, l'idioma anglès havia triomfat y era l'únic que s'hi usava. La qüestió lingüística, adue desde'l punt de vista nacionalista, havia arribat a no tenir més que una importància secundària. En aquest aspecte, la desnacionalisació del poble irlandès era completa. A Irlanda s'oferia el fenomen de l'agonia, de la extinció d'un vell idioma.

De sobte, a favor del moviment nacionalista organitzat per Parnell, una forta reacció s'initia contra la desnacionalisació lingüística. En 1893 la «Lliga Gaèlica» fou fundada amb el fi de revivir la llengua nacional, restaurar el caràcter propi d'Irlanda y aconseguir llibertat a la patria. Malgrat el grau extrem que la reculada de l'«esces» havia assolit, l'obra d'aquesta Lliga ha estat eficaç, fecunda, salvadora.

Filla de la joventut irlandesa, formada per milers d'associats, entre'ls quals se troben catòlics y protestants, la Lliga Gaèlica ha donat esplèndids fruits inesperats. Per virtut de la seva acció, se descolguren els tresors centenaris de l'antiga literatura irlandesa, y tota una nova literatura ha florit. L'idioma nacional ha entrat en l'ensenyansa; en les Universitats s'han instituit cursos d'irlandès. En les escoles públiques y privades són avui ensenyats en l'idioma patri uns 200.000 nens. En el comerç, en la banca, en els serveis públics, s'ha fet necessària als empleats la coneixença de l'irlandès. Han aparegut periòdics en llengua irlandesa, en la qual publicen seccions els escrits encara en anglès. En el culte catòlic l'irlandès ha estat admes també. Aynament se celebra a Dublín una gran festa patriòtica, que dura vuit o deu dies seguits; hi prenen part els oradors, els poetes, els novel·listes y els estudiants de llengua gaèlica, als qui són adjudicats valuosos premis, que ja quasi s'havien oblidat del tot, s'estenen novament, y s'han popularitzats (1).

Y la renaixensa no's limita pas a la llengua. Renaixen les arts, renaix l'espiritualitat d'aquell poble. Es tot un moviment de creences. L'ànima cèltica dels irlandesos se desvetlla. La música, les danses y les cançons nacionals ressonen novament, y s'han popularitzats (1).

Una altra de les tasques de la «Lliga Gaèlica» ha estat la nacionalisació econòmica de Irlanda. L'indústria irlandesa tenia una vida migraíssima, y l'agricultura, la seva pringia

(1) En 1910 donà M. Y. M. Globet, a l'«Ecole d'Alts Etudis» de París, un curs sobre la renaixença cèltica de l'Irlanda, en el qual explicà l'actual moviment de renaixença intel·lectual y social d'aquell poble.

A. ROVIRA Y VIRGILI

LA BANDERA CATALANA A CUBA

El manifest del Blok Nacionalista «Cathalaonia»

Heus aquí aquest interessant document, en el qual queda ben explicat l'incident provocat per don Mamerto Infanzón;

«La bandera catalana

PUNTUALIZANDO

«En als de la opinió ha circulat de distintes modes, per tota la ciutat, lo acacido el doming anterior com motivo de izar por quinta vez el Blok Nacionalista «Cathalaonia» su insignia, en los balcones del edificio que ocupa.

«Asunto que no obstante pertenecer al orden interior de esta entidad, ha tenido la virtud de romper por unos dias el monótono discurrir de nuestra vida social animándola con discusiones, comentarios y pareceres, la mayor parte favorables a la actitud mantenida, y mucho más cuando la Prensa ha dado a conocer los motivos legales en que aquella actitud se apoya, y parte de las alienables consideraciones que la misma Prensa ha hecho espontáneamente, dando con ellas una gallarda muestra de sensatez, cordura y de amor a la santa Libertad que se respira en el perfumado ambiente de la Patria Antillana.

«Pero, el Blok Nacionalista «Cathalaonia», no obstante agradecer sinceramente y estimar en todo lo que vale cuanto se ha dicho y hecho en corriente de simpatía franca hacia él, considera un deber ineludible tomar la palabra en el debate suscitado. No por cierto como defensa propia, ni como justificación de sus actos, puesto que tiene la completa seguridad de haber obrado durante su nacimiento vida con toda corrección y legalidad, sino porque demorándose la construcción del mobiliario encargado no ha podido todavía ofrecer a la sociedad de Guantánamo la solemne fiesta inaugural acordada, ni organizar los distintos actos que han de llevarse a cabo, entre ellos algunas conferencias para gloriar los distintos aspectos de su personalidad, de sus fines y de sus aspiraciones; y

cipl riqueza natural, estava arruinada. L'Irlanda era, econòmicament, en absolut feudalisme de les altres nacions, especialment d'Anglaterra. Gràcies a la propaganda de la Lliga, els irlandesos han sentit la vergonya de tal situació, y, realisant un patriòtic esforç, en els darrers deu anys han creat tota una important industria; avui les fàbriques són ja nombroses, y se n'obren de noves segadament. Belfast, Dublin, Cork, han devingut importants centres fabrils. Degut, sobre tot, a les noves lles agrícoles, aquella misèria y rufinaria agricultura irlandesa està transformantse; s'han establert els nous mètodes de conreu, s'ha admes la maquinaria agrícola y s'han organitzat explotacions en gran. Així ha millorat forsa la situació dels petits propietaris rurals y dels treballadors del camp. Entre'ls camperols han pres increment les industries domèstiques, principalment la de filar la llana; així darrer es, en molta part, obra de la Lliga Gaèlica.

Es, doncs, general la millora de les condicions de vida a l'Irlanda. Aquell poble endarrerit, paupèrrim, oprés, que havia perdut el propi idioma y que per l'emigració a l'Amèrica perdía per moments els seus fills; aquell poble sense cultura, sense ànima, sense sag, sense vigor, sense esperansa, que ja estava a les acaballes, reviu. En totes les manifestacions de la seva vida se veuen les noves venturoses de la revivella.

Les darreres estadístiques ja acusen fortament la millora. Són lluny de les tristíssimes, de les trágiques estadístiques de la població desde 1841 a 1901. Marquen les xifres de 1911 un canvi radical. En els darrers deu anys, amb prou feines ha minvat la població; l'emigració s'ha reduït tant, que es de creure que no trigarà guiro a quedar estroncada. Encara ha baixat el nombre d'habitants de l'illa, però en proporció molt inferior a la baixa de les dècades anteriors. Els 4.458.775 dels cens de 1901, han passat enguany a 4.381.951; la baixa ha estat de 76.824 habitants, o sigui del 17 per cent. Comparada amb la de les dècades anteriors, la baixa resulta insignificant. Per aquest camí, en la dècada següent, no sols no haurà minvat la població d'Irlanda, sinó que tindrà un considerable augment. Han augmentat ja ara la majoria de les grans ciutats irlandeses y, adue, el conjunt d'una província, la de Leinster, que té avui 7.499 habitants més que en 1901. Un detall hi ha, sobre tot, que prova de ben evident manera el millorament de la situació econòmica: y es l'increment de la construcció de noves cases; les estadístiques de 1911 donen en el nombre de cases en construcció un augment del 42 per cent sobre les de 1901; actualment se basteixen més cases que en 1841, quan la població de l'illa passava de vuit milions. En l'estudi (reporte) preliminar del darrer cens, se declara que es aquest el més satisfactori de 1841 ençà.

Empré, tan avall havia arribat Irlanda, que la millora actual no representa més que una petita part de la que li cal per guanyar el terreny perdut en llargs anys d'opressió y misèria. Es prou, així sí, però no tenir, com amb motiu se tenia anys enrera, una opinió pessimista y desesperansada respecte l'avenir d'aquell poble. Avui tot fa creure que, per a l'Irlanda, una millor hora ha sonat.

A. ROVIRA Y VIRGILI

cuentan muchas de respetabilidad y varias pertenecientes á la colonia extranjera residente aquí, y una vez admitida por todos la insignia social, precisa consularlos en todo lo que á ella se refiera y sólo por su voluntad colectiva el Consejero primero puede decidir acerca de ello.

«Tercero. Por no conceder al señor Vice-Consejero honorario de España intervención alguna en una sociedad que no puede ser legítimamente considerada como española, ni en ese terreno—como regional, desde el momento en que la forman y tienen entrada en ella con voz y voto los naturales de cualquier país, no pudiéndole aplicar en todo caso como nacionalidad oficial más que la del país en que reside: CUBA. Y por tanto ninguna jurisdicción puede tener en ella el señor Vice-Consejero honorario de España, mientras no se ataque á ofensa determinada á la nación que representa, cosa que ano se ha hecho nunca en el Blok Nacionalista «Cathalaun» dueño consciente del respeto que se debe á sí mismo y al ambiente cosmopolita en que vive.

«Cuarto. Por estimar que solamente debe acatar como órdenes ó indicaciones oficiales las emanadas de las autoridades competentes de la República de Cuba, á quienes en todas las ocasiones respetará y atenderá como es debido, así como acudirá en demanda de protección y amparo siempre que fuere preciso.

«Y, finalmente, porque, en resumen: el Blok Nacionalista «Cathalaun» está legalmente constituido y autorizado, teniendo además autorización especial y determinada para el uso de la insignia exterior que eligió en su perfecto derecho, la cual no está prohibida en parte alguna, ni puede ser impugnada por nada ni por nadie. Y mientras subsista el criterio justo y plausible adoptado por las autoridades, mientras la prensa portavoz del pueblo sostiene su valioso apoyo, y la opinión le sea favorable, el Blok Nacionalista «Cathalaun» continuará serena y tranquilamente la vida próspera que con orgullo y satisfacción declara disfrutar, esforzándose en merecer la conformidad de sus socios, el aplauso de sus censores y las simpatías de la culta sociedad á la que tiene la honra de pertenecer y de la que espera formar siempre digna parte, brindándole en cuanto pueda diversas índoles de fiestas y manifestaciones de arte y de cultura.

«Esto es cuanto importa hacer constar públicamente como definición y aclaración de la conducta pasada, presente y futura del Blok Nacionalista «Cathalaun» que sólo se hace solidario de las manifestaciones suscritas por su Consejo Directivo, ó por sus mandatarios estatuidos.

«J. Coma More, Consejero primero. — Peglgrí Ferrer, Consejero Secretario.»

CRONICA

consisteix en privar que'l arbres creixin y no en anarlos tallant a mida que van fent la crescuda.

Comptat y rebutat, gaire bé no queda més que una *suposició mitg acceptable*. Y es la de que'ls podadors dels plátans de la plassa de Catalunya estiguin sobornats pels ocultistes y fabricants d'ombres. Perquè realment, tal com està avui aquella plassa, se fa impossible atravesarla durant l'estiu sense agafar una oftalmia, de tant que la soleuada enlluerna, si no ho ha pres la precaució de proveïrse d'un enginy que li fassi de parasol mentre l'atravesava.

■ ■ ■ ■ ■

Nostre bon amic y amic col·laborador don Calvià de Montoliu donarà lectura en el saló d'actes de l'Aienue Barcelonés dels més importants fragments d'un treball seu titulat «Les modernes ciutats y llurs problemes, a la llum de la Exposició de construcció civica de Berlín», que escrigué amb ocasió de la seva estada a Alemanya, pensionat pel Govern.

La lectura omplirà tres o quatre sessions que constituiran altres tantes conferències, quals temes especials seran aquests: «La ciutat milionària. — El problema de l'habitatge. — La ciutat Jardí. La primera tindrà lloc demà al vespre.

Durant la lectura se projectaran elixes de les principals institucions explicades en el treball.

La Societat d'Estampació Tipogràfica celebrará reunió ordinària demà passat, a les deu del matí.

Hem rebut els quaderns 33 a 41 de l'notable obra «Historia de la Revolució Francesa», don Thiers, que amb eix extraordiari veni publicant la casa A. Virgili en Catalunya de nostra ciutat.

En el C. C. de C. avui a les deu del vespre, el soci don Emili Llaas, donarà una conferència que serà la darrera d'aquesta curs, referent a «Una visita a les iglésies romàniques de Sant Cugat del Recó y de Coaner». Serà il·lustrada amb projeccions lluminoses.

Sols podran assistirhi els socis del mateix Centre.

Organisada per l'Academia Científica-Mercantil, don Blai Beceera, inspector tècnic d'utilitats, donarà aquest vespre en el Circ de l'Unió Mercantil, una conferència sobre el tema «Les vagues y llurs efectes en el comerç».

Al Club Montanyenc, avui, a dos quarts de deu de la vetlla, en Baltasar Serradell hi donarà una conferència pública acompanyada de nombroses projeccions lluminoses, desenvolupant el tema «després general del curs d'Geologia».

TIR NACIONAL.—S'ha celebrat el concurs per guardes de seguretat, amb el següent resultat:

Garrabina Remigón. Primer premi, don Gregori Franca Zuera. Segon premi, don J. epí Iorenç Carós. Tercer premi, don Alcega García Martín. Quart premi, don Brauli Poveda y Poveda. Quint premi, don Josep Anguero Calderón. Sisè premi, don Joan Avila Ruiz.

A revólver. Primer premi, don Gregori Franca Zuera; segon, don Gabriel Comas Babiloni; tercer, don Francisco Miras Navarro; quart don Josep Anguero Calderón; quint, don Joan Avila Ruiz; sisè, don Feladego Monge.

L'Unió d'Obrers Metal·lúrgics convoca a tots els seus socis a la reunió general ordinària que's celebrará demà, primer de juliol, a dos quarts de deu del vespre, en el local dels socis, carrer de Ponent, 24, segon.

Donada la importància dels assumptes tractar, doncs d'ells depèn el benestar del companyons presos a la Model y la bona marxa de la Societat, se prega que no hi faltar.

Protesta
Ha signat un al·liat del president del Bloq «Catholonia», de Guadalupe (Cuba) una enèrgica protesta amb motiu de l'incident ocorregut a l'intentar fer arriar la bandera catalana, firmada per Joan Llínols Olivella, Pere A. Llínols Olivella, Rafael Llínols Olivella, Ramon Pujadas, J. Catalá, J. Vivet, Josep Clotet, A. Tous Marsans, Josep Duch, F. Rosell, J. Noguera, Francisco Viles, J. Parellada Aterias, Marius Valls, Josep Isern y altres.

Salutació
Per la nostra part, hem fet cursar el següent cablegrama:
«President Bloq «Catholonia», Guadalupe.—Redacció POBLE CATALA saluda fervorosament bandera catalana vostre estatge i autoritats cubanes que hanla amparada.»

A TARRAGONA

Centenari de la Guerra de l'Independencia
(Dra 28 no jurat)

Ha tingut lloc aquesta tarda la manifestació cívica pera commemorar el centenari de la presa de Tarragona per les forces franceses, comandades pel general Suchet.

A les quatre s'ha organitzat la comitiva a Ca la Ciutat, sortint als pocs moments una nodrida manifestació, en la qual recordem a les següents autoritats:

Generals Weyler, Nicolau, Salazar y Soriano; arcaide de Tarragona senyor Cobos, amb els regidors Miró, Carraté, Garcia, Ballés, Sabater, Gibert, Corbella, Grau, Ventosa, Loperena, Ricomá, Boldú y Boada; arcaide de Valls, amb una comissió de regidors; marquès de Mariano, amb els senyors Puig d'Aspre, Juncosa, Marcilla, Sans, Cabré y Carreras Candi, amb el quele dels tribuns senyor Ribé; president de la Diputació senyor Estivill, amb els diputats Virgili, Tell y altres; governador civil, president de l'Audiencia, comandant de Marina, queles y oficials dels torpillers «Temerario», y «Terror»; el diputat a Corts senyor Nougués; els senadors marquès de Grigny, Balcells y Forgas; el degà dels cónsuls senyor Boisson, representació de l'arquebisbe, dels Colegs d'avocats, procuradors, melgs; tots els queles y oficials de guarnició a Tarragona y les comissions dels regiments que durant el siti guarnien la ciutat y que expressament han vingut de diverses poblacions, representació d'uns quaranta somatens armats amb les respectives banderes y darrera d'ells molta part del poble de Tarragona.

La comitiva, entre mitg d'estrella filera de ciutadans, s'ha dirigit al quarter del Carró.

CADE

Per Cà la Ciutat se diu...

Que avui ha de constituirse definitivament la comissió consistorial dels deu, perquè com ja diguerem, abans d'ahir no pogué constituir per no haver acudit a la convocatori dels regidors necessaris pera constituirse. Els quatre de les minories, com que estan dividits, brillaren per la seva ausencia, y els senyors Lladó, Lluch y Vimaixa, amós tot y que's trobaven a Ca la Ciutat, so negaren a entrar a la reunió.

Don Lladó y den Vimaixa, aquesta petició no es d'extranyar, perquè precisament la comissió següent creada pera embottellarlos, podr en quant an en Lluch mingü sab a què atribuir el punt d'home que va fer, puig s'ha mai ha estat un adicte incondicional den Serracera y den Mir, tampoc es vonegué com a l'adonista. Pre-aisament en Lluch, sempre ha ballat l'aigua pel davant dels dos queles que fins ara ha tingut la majoria consistorial, donant el seu vot, alternativament a l'un y a l'altre, segons convenia als seus plans d'alla politica. Es com s'acostuma a dir-se, un dels que sab «nadar y guardar la robra».

Doncs, que's portará ara aquest home, que quan tots e's l'errouxista units voten pera la formació de la comissió dels deu, ell no audeix al constituirse?

Que amb motiu de no haverse pogut constituir l'esmentada comissió, ha anat de boca en boca una anècdota, quelcom divertida referent an en Vimaixa.

Quan en Mir y Miró va arribar de Madrid y se va convocar a la majoria pera llegir la carta-ekase que l'Emperador dirigia pu en Serracera, pera que's regidors la complimentessin fentse tothom un mús a la llengua, es fama que en Vimaixa va patir més que si el clavessin en creu.

Se discutia sobre la pertinencia de la creació de la comissió dels deu. Els més, callaven y obeien. En Serracera y en Mir, ll defensaven. En Lladó la combatia, per creure primer que era lleial, y segon, per voure declarar que amb tal comissió s'anava a ensorrar-lo.

Feia una llarga estona que's discutia en Vimaixa encara no s'havia donat compte de que també's volia ensorrar an ell. Però fi s'atreia a dir:

«Consums, bé. Però jo no sé què té que «vove mataeros». No comprene perquè's voldre disoldre la Comissió de «mataeros».

Seguia la discussió sense que ningú'n feies de lo que en Vimaixa deia. En Domènec li feia senyes, però ell, vermell com un pebrot, y mastegant rabiosament el seu tabac, tornà a repetir, fent callar als qui parlaven amb sa veu de tró:

«Bueno, disuelvan la Comissió de Consums. Però, qué té que «vove mataeros» amb tal aixó? Per ventura no va bé lo de «mataeros»? Pues, opino yo que «pueden de charme tranquen an mataeros».

Y pegà un cop de puny damunt de la taula, alsantse d'una revolada.

Això, després, li digné que ell també era víctima destinada al sacrifici y aleshores nostre home, si no se donà per convençut, se donà per vensut, que es de lo que's tractava.

Y al dia de la sessió consistorial en què la comissió dels deu va votar-se no tingué prou pit pera abstenir-se de votar, com feu en Lladó, y, manson, encara que no ment semblés, que anés a agafar un atac apoplèctic, votà's per proposar un regidor lerrouxista dels més adicte an en Miró.

En Vimaixa, amb aixó de la comissió dels deu, ha tingut de plagar la botiga gip plan per força. Li ha passat com an aquels barbers, els quals un brivall amb un cop de pedra's tira enlaira la bestina de la porta y que després han de tornar a manca d'un nunci.

■

Que d'ensà que manen els lerrouxistes les festes que's celebren a Ca la Ciutat.

ent s'hi hataja el regiment d'infanteria de
Almansa, que quan el sili guarnia també
la ciutat invicta.

Al pati del quartel s'hi ha llegit l'acord
del Municipi de fer un acte de simpatia
al regiment que durant el sili fou dels més
heroics i valerosos.

Després d'agrair-ho en nom del sudit re-
giment el seu coronel, ha pronunciat breus
paraules acceptant l'homenatge en nom de
l'exèrcit el general Seygier.

Tota la comitiva ha sigut obsequiada amb
xampany i galletes.

D'allí anem al pla de la Catedral, on
els regiments d'infanteria de guarnició no-
tural a Tarragona han colocat una artística
placa commemorant la defensa desesperada
del poble tarragoní contra els soldats de
Napoleó.

Seguidament la comitiva anà a inaugurar
el canvi de nom de la «Plassa dels In-
fants del p'Artillers del Siu».

L'aralde ha descobert una làpida que tots
els cossos d'Artilleria d'Espanya dediquen
als seus antecessors del 1811.

Després de llegir un petit discurs alusiu
a l'acte, el general d'Artilleria Salazar ha
pronunciat poques paraules recordant l'assalt
a Tarragona.

L'ACCIÓ DE

ALS CIUTADANS

El règim d'opinió establert pel sufragi uni-
versal no ha arribat més que a una reali-
sació manca i defectuosa, perquè de la mas-
sa de ciutadans de Barcelona, constituïda
per 140.000 electors amb dret de sobirania,
no més ne voten 80.000 y encara el 80
per 100 no intervenen més que en l'acte
de votar.

Avui per avui els 16.000 militants dels
partits tenen la direcció efectiva dels orgues
d'opinió, presenten els candidats per tots
els nomenaments d'elecció popular y fan
un ús constant del seu dret de sobirania.

Dels altres 124 mil ciutadans de Barcelona
n'hi ha 64 mil que s'usen limiten a votar y
60 mil que ni voten ni intervenen en res.

Aquesta crida va principalment als 64 mil
ciutadans de Barcelona que manifesten vo-
tant interès que posen en l'exercici dels
devers cívics. No n'hi ha prou amb l'acte

BARCELONA

En el concert que donà aquest dia a l'A-
limentant la Banda francesa, ademés dels
regidors radicals que hi assistiren—y que es-
molt natural que hi assistiren—hi havia, de
proletaris, un diputat a Cortes, diputats pro-
vincials, una gila de redactors d'«El Tre-
gros», una colla d'aquells empleats que
tot arreu se troben menys a les oficines
aquelles cares conegudes, per véure's sem-
pre acompanyant prohoms radicals, aquells
germans dels regidors que no manquen mai
encullos, es a dir, demanin. Tot estava ple.

No més hi mancaven les dames boges
y aquestes no hi eren perquè no són per-
sonalitats.

Si en lloc d'esser arcaïc el senyor Serra-
clara ho siguessin en Lladó o en Vinassa
fins dames regies hi haurien hagut.

● ● ● ● ●

REGATES. — Com a causa del temps no
pogueren celebrarse durant la setmana náu-
tica diferents regates de les anuiciades, el
Real Club Náutic les organís para ahir
y a dos quarts de cinc de la tarde comen-
sa la festa.

La primera regata fou de canots de pas-
seig, amb un remer y patronajets per se-
nyorettes. Lluitaren quatre embarcacions: «Mi-
mbi», remer senyor Girbau, patrona senyo-
reta Maria Opisso; «Zaza», remer senyor Sala,
patrona senyoreta Gloria Pla; «Sorpresa», re-
mer senyor Carsi, patrona senyoreta Juli-
Vázquez; y «Frou-Frou», remer senyor Oriol
y patrona senyoreta Monters.

Guaren els dos premis oferts en la regata
el primer, l'embarcació «Frou-Frou», y el
segon, el «Zaza».

La segona regata, Campionat de Barcelona
Canoes a 10 remers. Trajecte, 2.000 metres
y tres virades. Premis: primer, Copa Me-
rató y 11 medalles de plata; segon, 11 me-
dalles de plata, y tercer, 11 medalles de
bronzo.

Lluitaren quatre embarcacions: «Chispas»,
«Sirena», «Voladora» y «Rápida», essent gu-
nyadors del primer premi la «Voladora»
del segon la «Sirena» y del tercer la «Chis-
pas».

La tercera regata era per canots a dos
remers y timonel. Trajecte, 1.000 metres y
una virada. Dos premis. El primer, tres me-
dalles de plata; el segon, tres medalles de
bronzo.

Han lluitat tres embarcacions, «Desenga-
ny», «Cañallera» y «Victoria», essent guany-
adores dels premis les dues darreres y en-
el mateix orde amb que van apuntades.

La quarta y darrera regata (handicap) pe-
loles de mar, quatre remers y timoner. Tra-
jecte 2.000 metres y tres virades. Primer
premi, cinc medalles de plata; segon premi,
cinco medalles de bronzo.

Lluiten tres embarcacions, la «Barcino»,
«Alfonso XIII» y «Catalunya II».

Am tot y que la tripulació s'hi «Cata-
lunya» començà la lluita amb grossa ver-
tall y encara que amb no tanta, amb ver-
tall també l'«Alfonso XIII» foren els gu-
nyadors els tripulants de la «Barcino», ob-
tenint una ovasió dels espectadors.

La concurrència que assistí a la festa es
selectíssima, abundanthi hermoses senyores
y senyorettes.

La Junta del Centre de Cobradors y Mos-
sos de la Banca, Industria y Comerç de
Barcelona, tement que d'implanter-se'l tre-
ball intensiu si bé resultés una millora per
la classe de la dependència, podria esser
un perjudici pera la de mossos, s'ha cregut
en el dever d'exposar als seus associats
necessitat d'adherirse a la companyia de
tan discutida y desitjada reforma, y obrar
d'acord amb les demés entitats, sense què
pera conseguir tal millora s'hagi de recórrer
a estridencies de cap mena pera que
aviat pugui esser un fet a Barcelona la se-
va implantació.

A tal objecte, el Centre de Cobradors
y Mossos de la Banca, Industria y Comerç
de Barcelona, convoca a tots els cobradors de
 Banca y no socis y en particular als de la
banca a una reunió que tindrà lloc demà
dissabte, en son local social, Mercaders 2.
principal, prenenthi part, a més de diferents
socis del mateix, altres delegats d'entitats ad-
herides a la companyia, com són el Cen-
tro A. de D. del C. y de la L. Depen-
cia Mercantil y Asociación de D. y C.

Un nete l'heros Barnaza, qui s'...

en la defensa de la ciutat, ha agraït em...

cional el tribut que s'ha dedicat als que mo...

riren defensant la Patria.

El general Weyler ha c'os l'acte amb u...

discurs, en el qual ha alabat molt al cos d...

Artilleria, especialment al soldat, per qui h...

tingut frases d'alabansa com també juna...

ment pel poble; ha dit que sense l'ajuda...

popular a l'exèrcit li seria molt difícil ob...

tenir victòries y més en casos com el qu...

s'honorava.

Música, aplaudiments, gent, calor y pols...

Així anem atrassant carrers per dirigir...

nos a l'extrem de la Rambla de Sant Joan...

per inaugurar el monument dedicat als h...

ros de l'Independència.

Arribats allí, l'arcalde l'ha descobert, ha...

promenat l'acostumat discurs, igualment e...

general Weyler, lo mateix ha fet el comte...

de Rius y la comitiva organizada com ha...

potut s'ha dirigit a Ca la Ciutat, desfilant...

davant les autoritats les forces de l'exèrcit...

els somatens y el poble.

Visques continus, perllongats aplaudiments...

y se desfilà la manifestació que ha resulta...

luida.

OLIVA OLIV

L'U. F. N. R.

DE BARCELONA

de votar. Regimamenteuse. Volgueu interven...

en tots els actes preparatoris de l'exercici...

del vostre dret de sobirania que ja esta...

fets quan aneu a votar.

L'U. F. N. R. vol viure en aquest règim...

d'opinió com una força democràticament or...

ganizada. N'hi ha que's retiren de la polí...

tica militant perquè no troben altra forma...

d'entrar-hi que l'associació en un Centre. Pe...

això hem establert nosaltres el Cons com el...

procediment més lliure y fàcil y convidem...

tots els que vegin la salvació de Barcelona...

en la nostra actuació política a que vingui...

a engolir-hi les nostres files firmant la fu...

lla d'inscripció en el cens de l'U. F. N. R.

Els que vulgueu inscriureus llegiu les

Instruccions

Primera. Tots els Centres adherits a l'U. F. N. R. remeteran immediatament a l'

CELO

Excursió de l'Unió Industrial

Organizada per l'Unió Industrial va tenir...

lloc els dies 23, 24 y 25 del que són un...

excursió a Manresa, Castellar de Nuch, Guan...

dola y Puigcerdà, per visitar l'exploració d'A...

land, Colònies Pons y Henrich, F. de T...

Prat y J. Comellas. Com a complement de...

la mateixa, el professorat de l'Unió Indus...

trial, acompanyat de l'Ajuntament de Puig...

reig y de distingides personalitats de les in...

dústries establertes a l'Alt Llobregat, vare...

donar un important cicle de conferències e...

l Teatre Llobregat de l'esmentada vila, a l...

tarde del 24 y mati del 25.

Don Ricard Coll, professor de dibuix c...

olorit de l'U. I., va desenvolupar el tem...

«Breus consideracions d'art social»; don Fe...

lip Barbosa, professor de l'Ateneu Obrer c...

Sant Andreu de Palomar, va fer un «leugre...

estudi sobre electricitat»; don Pau Rodon...

Amigó, professor de les Escoles de Badal...

ona y de l'U. I., va parlar dels «escal...

naments en els tèxtils, fent la seva histò...

ria y el procés de la seva evolució, y final...

ment don Manuel Massó y Llorens, profes...

sor de l'Universitat Industrial Catalana, c...

l'Escola d'Indústries de Vilanova y Gelltr...

y de l'U. I., va explicar l'«esmeril·lat de...

cardes».

La nombrosa concurrència, composta de...

directors y propietaris de fàbrica, obrers...

masters d'escola, que assistí a les conferè...

cies, va felicitar y aplaudir amb entusias...

ms als dignes professors de l'U. I. y als or...

ganizadors de la excursió, advocant per que...

repeixin aquests actes de tan profit per a...

la cultura intel·lectual y professional de...

la nostra terra.

Els expedicionaris, que eren en nombre...

de 30, varen esser aleshores completament, tan...

per les autoritats, com pel poble de Puig...

reig, especialment per l'Ajuntament de la v...

ila, el qual corporativament els anà a re...

bre obsequiantos amb un delicat «tunch...

a l'arribada y després acompanyant-los du...

rant tot el temps de la llur estada en l'a...

comarca.

A prég de la presidència de l'U. I., f...

public l'agradiment dels excursionistes y d...

tots els socis de l'entitat, per tots els qu...

els obsequieren y atengueren. Y, per la no...

tra part, felicitem amb devoció a l'Unió In...

dustrial per l'èxit de la excursió, y l'en...

coratgem a seguir la profitosa tasca que com...

pleix.

■■■■■

Aquesta nit, de nou a dotze, la band...

del regiment de Vergara excurarà en l'

Parnell, cantonada al carrer de Sant Pau...

el següent programa:

Primer. «El musicab, pas doble, Alvar...

Sagon. «El señor Joaquín», alborada, Ca...

llero.

Tercer. «Sansón et Dalila», Saint Saens.

Quart. «La corte de Faraón», mosaie, El...

Quint. «A señora maestra», obertura...

Sisè. «Gran jota, aragonesa, La puente...

Seté. «Falsa-pantalon», ceravilla, Xulha...

dé (F.).

CONYAC BARBIER es el millor

Ans d'ahir se celebrà al local de l'Insti...

Agropecuària de Sant Isidre una reunió...

de viticultors de la comarca del Baix L...

bregat per tractar de l'organització en di...

comarca als fins de l'Unió de Viticultor...

de Catalunya.

Entre'ls concurrents hi vegerem a lo m...

selecte de la viticultura dels pobles del Ba...

Llobregat, als quals els senyors Ribas, Pu...

de la Bellacasa, Barnadas y Paredlada, e...

picaren lo que es, se proposa y ja ha re...

lissat l'Unió.

Terduren en la conversació els senyor...

Jansana, Roca, de Moins de Rel; Rosell...

de Cornellà; Ricart, de Sant Felu del L...

bregat, y altres.

Se convingué en constituir una comar...

quil centre serà Sant Felu, nomenant-se...

qual el president de la comarca.

2, segon) les fulles que tinguin plenes i les que conservin en blanc, fent al mateix temps la demanda de fulles noves que hagin de menester. En els mateixos Centres s'administraran fins el dia 8 de juliol totes les reclamacions pera la rectificació del cens actual i per tot el dia 9 les Juntes dels Centres faran entrega de les reclamacions rebudes al president en son domicili.

Segona. D'aquí al dia 12 de juliol els que's vulguin inscriure en el cens de la U. F. N. R. amb dret a pendre part en l'elecció de la Junta municipal, ho podran fer en tots els Centres adherits a la nostra comunitat política sense altre requisit que omplir i firmar la fulla d'inscripció.

Tercera. En cada Centre s'hi constituirà una oficina d'inscripció en les hores que procurará anunciar públicament. Aquesta oficina posará el segell del Centre a la còpia que s'entregará del 12 al 22 de juliol a l'interessat i procurará que en la mateixa hi firmen dues persones conegudes que puguin donar de l'inscripció i de la seva filiació política. A la part de darrera de la fulla se procurará posarhi el número de la Secció a on t'el vot el nou inscrit.

Quarta. Cada oficina d'inscripció farà un paquet amb coberta segellada fiant-hi totes les fulles d'inscripció rebudes, tant les que siguin firmades com les que's quedin en blanc i el remetaran abans de les onze de la nit del 12 de juliol a qualsevol dels tres domicilis següents: C. N. R. del carrer de Pelai, 42; «Círculo Republicano» de la Plassa del Teatre, 2, o Centre Català Republicà Federalista, Sant Pere més Ali, 2.

Quint. La Junta municipal retornarà a les oficines d'inscripció les còpies firmades pel president a temps de que puguin passar a recollir-les abans del 23 de juliol els nous inscrits.

Barcelona, 28 de juny de 1911.

El president,
P. Corominas

■ ■ ■

NOTA. — Se demana a totes les Juntes dels Centres adherits a la U. F. N. R. que donguin an aquesta convocatorià la major publicitat possible,

bens
 er
 uni
 regu
 etat
 oressi
 ard
 rian
 es, d
 onór
 la L
 a, 7
 sso, l
 Ferr
 (P
 eph
 ert,
 olo.
 ma
 és i
 on y
 el so
 el, l
 el ser
 onóm
 a part
 om pe
 dits r
 ressen
 ments
 aliat,
 ments
 ens d
 de
 riará a
 más de
 y apol
 nyma
 despes
 de l'em
 más eco
 a l'extro
 corrent
 nteresse
 más d
 de nagi
 etatis,
 l'au pi
 nomena
 bolí de
 Passa
 cious p
 Record
 esonón
 mators
 apot a
 quid fe
 e, Tra
 cia i a
 Govern
 un flo
 Manuel
 ciants
 sessió
 la darv
 vetat sa
 timent
 Hab
 ro: Er
 i, man
 a 4 h
 a de
 corrien
 venio j
 entre l
 la apri
 pública
 l'ajeri
 a tuvie
 genil
 de am
 tiempo
 siguien
 le 1
 rebajar
 sion de
 las los
 mas re
 ses esp
 2.º
 de laba
 prador
 de 4
 3.º
 1
 menta
 dolas d
 la fecl
 el 2 y
 de la l
 merco.
 4.º
 ra laba
 que lo
 España
 anual.
 5.º
 mismo
 las reb
 sion del
 lito e
 mente
 5.º
 poner
 pector
 nos p
 7.º
 rps, in
 piales
 mientr
 8.º
 de nue
 paña se
 de la r
 y y
 mfiere
 ricants
 an us
 ven las
 o que
 9.º
 En d
 10.º
 nio en
 una de
 en
 es, 4
 nuncia
 cesará
 ruse c
 11.º
 Estados
 A ca
 den y
 España
 le a r
 nta ar
 encas
 A Esp
 nes co
 de S.
 eros c
 Cuba,
 que los
 que ses
 y el al
 ficione
 Y m
 A V.
 le in
 aprecio
 Les j
 ment e
 que pa
 esemio
 nvi el
 el com
 No
 es as
 12.º
 13.º
 14.º
 15.º
 16.º
 17.º
 18.º
 19.º
 20.º
 21.º
 22.º
 23.º
 24.º
 25.º
 26.º
 27.º
 28.º
 29.º
 30.º
 31.º
 32.º
 33.º
 34.º
 35.º
 36.º
 37.º
 38.º
 39.º
 40.º
 41.º
 42.º
 43.º
 44.º
 45.º
 46.º
 47.º
 48.º
 49.º
 50.º
 51.º
 52.º
 53.º
 54.º
 55.º
 56.º
 57.º
 58.º
 59.º
 60.º
 61.º
 62.º
 63.º
 64.º
 65.º
 66.º
 67.º
 68.º
 69.º
 70.º
 71.º
 72.º
 73.º
 74.º
 75.º
 76.º
 77.º
 78.º
 79.º
 80.º
 81.º
 82.º
 83.º
 84.º
 85.º
 86.º
 87.º
 88.º
 89.º
 90.º
 91.º
 92.º
 93.º
 94.º
 95.º
 96.º
 97.º
 98.º
 99.º
 100.º

La sucursal del Sahara

Es curiós el que passa amb els arbres de la plassa de Catalunya. Tan curiós, que *sembla* talment cosa de miracle. Fa ja una pila d'anys que's van plantar y sempre se'ls veu de la mateixa manera. El temps passa en va pera la seva creixença.

Cada any, quan ve l'estiu y les ardents soleliades recremen aquell gran espai, posantlo a temperatura de forn de coure pa, y un tó de travessarlo suant a raig fet, gairebé amb llengua fóra, un pensa, mirant la copa migrada d'aquells plátans, als cap antena de marca: «L'any vinent s'hi passarà molt millor, perquè els arbres ja hauran crescut y donaran una mica d'ombra.» Però ve l'any nou, y broten els arbres y la copa se'n queda tant minsa com sempre.

De primer havien pensat que eren aquells uns plátans especials, disegllats per conjur de bruixeria de la llei natural de creixença que regieix totes les coses que viuen, portantles pas a pas al màxim de la seva potencia, d'on baixen després fins a la mort, que se l'últim graó de l'altre ram d'escalea, en aquest pujar y baixar indefinit de la vida. Però, després, intrigats pel misteri y desitjant aclarirlo, ens posarem de punt a vigilar que passava amb els ditxosos plátans y aviat descobrim que no tractava de cap falliment a l'orde natural que regula la vida dels arbres, de cap mena de prodigi obrat per virtut de fórmules diabòliques.

Contra l'aparència que sembla prova l'contrari, els plátans de la plassa de Catalunya creixen cada any regularment en els mesos d'estiu, en la mida y amb la convicció d'un tot arbre que sab el seu dever y està ben a ratel en bona terra. Però, abans de la brotada primaveral, passen uns homes armats de picassons y esutores de podar, planten les escals que duen al costat dels plátans y me'ls esmotxen de tal manera, que tota la bona voluntat dels arbres en estirar les branques d'abril fins a novembre, resulta perduda.

Heusaquí el secret de que sempre se'ls veu de la mateixa manera. Però, aclarit aquest misteri, se'ns en presenta un altre de molt més anguniador encara. Per quines remotes obstruses raons se donarà l'orde de podar tant crudelment els plátans de la plassa de Catalunya? Impossible endavinarho.

No es de creure que l'operació vingui inspirada per un interès particular, desitjos d' que'ls arbres no creixin. Allí no passa contant davant de certs establiments, ont tots els arbres se moren sistemàticament, com si s'haguessin de punt o haguessin fet als amos dels esmentats establiments la formal promesa de no privarlos la vista. A la plassa de Catalunya l'espai hi es de sobres y no es de creure que cap dels propietaris de les cases que afronten, subvencioní als encarregats de la poda pera que no deixin pujar e's arbres.

Tampoc es de suposar que'l que's cuida d'aquest ram vulgui fer la competencia amb aquells jardins japonesos que erien en test alzines de 50 y 60 anys que tenen un pam y mitg d'alçada. Si tal fos el seu intent, l'errada

consisteix en privar que'l arbres creixin y no en anarlos tallant a mida que van fent la crescuda.

Comptat y rebatut, gaire bé no queda més que una *suposició mitg acceptable*. Y es la de que'ls podadors dels plàntans de la plassa de Catalunya estiguin sobornats pels ocultistes y fabricants d'ombres. Perquè realment, tal com està avui aquesta plassa, se fa impossible atravesarla durant l'estiu sense agafar una oftalmia, de tant que la soleuada enlluerna, si un no ha pres la precaució de proveirse d'un enginy que li fassi de parasol mentre l'atueja vessa.

□ □ □ □

Nestor bon amic y anic celebrador del Centre de Montoliu donà l'obra en el saló d'actes de l'Aienue Barcelonés dels més importants fragments d'un treball seu titulat «Les modernes ciutats y llurs problemes, a la llum de la Exposició de construcció civica de Berlín», que escrigué amb ocasió de la seva estada a Alemanya, pensionat pel Govern.

La lectura omprirà tres o quatre sessions que constituiran altres tantes conferències, dels quals temes especials seran aques: «La ciutat milionaria. — El problema de l'habitatció. — La ciutat Jardí. La primera tindrà lloc demà al vespre.

Durant la lectura se projectaran elixos de les principals institucions explicades en el treball.

La Societat d'Estampació Tipogràfica celebrà reunió ordinària demà passat, a l'edifici del matí.

Hom rebut els quaderns 33 a 41 de l'important obra d'història de la Revolució Francesa, den Thiers, que amb èxit extraordinari ven publicant la casa A. Virgili en Catalunya de nostra ciutat.

En el C. E. de C. arribà a les deu del vespre, el soci don Emili Llatas, donarà una conferència, que serà la darrera d'aquest curs, referent a «Una visita a les iglésies romàniques de Sant Cugat del Recó y de Coaner». Serà il·lustrada amb projeccions lluminoses.

Sols podran assistirhi els socis del mateix Centre.

Organisada per l'Academia Científica Mercantil, don Blai Beerra, inspector tècnic de utilitats, donarà aquest vespre en el Circ de l'Unió Mercantil, una conferència sobre el tema «Les vagues y llurs efectes en el comerç».

A Club Montanyenc, avui, a dos quarts de deu de la vella, en Baltasar Serradell, donarà una conferència pública acompanyada de nombroses projeccions lluminoses, descrivint el tema «l'estat general del curs de Geologia».

TIR NACIONAL.—Sha celebrat el consell per guardes de seguretat, amb el següent resultat:

Gregorio Remington. Primer premi, don Gregori Franch Zuera. Segon premi, don Josep I. Lorenç Carot. Tercer premi, don Alon Garcia Martin. Quart premi, don Brauli Poveda y Poveda. Quint premi, don Josep Agueró Calderón. Sisè premi, don Joan Avila Ruiz.

A revòlver. Primer premi, don Gregori Franch Zuera; segon, don Gabriel Comas Babiloni; tercer, don Francisco Miras Navarro; quart, don Josep Agueró Calderón; quint, don Joan Avila Ruiz; sisè, don Paredelgado Monge.

L'Unió d'Obrers Metal·lúrgics convoca a tots els seus socis a la reunió general ordinària que's celebrará demà, primer de juliol, a dos quarts de deu del vespre, en el local social, carrer de Ponent, 24, segon.

Doncs la importància dels assumptes tractar, donat d'ells depèn el benestar dels companys presos a la Model y la bona marxa de la Societat, se prega que no hi fali

Per Ca la Ciutat se diu...

Que avui ha de constituir-se definitivament la comissió consistorial dels deu, perquè com ja diguerem, abans d'ahir no's pogué constituir per no haver acudit a la convocatòria els regidors necessaris per constituir-se. Els quatre de les minories, com que estan d'absents, brillant per la seva absència, i els senyors Lladó, Lluch i Vimaixa, amb tots i que se's trobaven a Ca la Ciutat, se negaren a entrar a la reunió.

Den Lladó i den Vimaixa, aquesta petició no es d'extranyar, perquè precisament la comissió sigui creada per embolbarlos, però en quant an en Lluch ningú sab, pot atribuir el punt d'home que va fer, puig bé an'ha estat un acte incondicional d'heroisme i de valentia.

Serraclara i den Mir, tampoc es vonegué com a l'òmnista. Precisament en Lluch, sempre ha bullat l'aigua pel davant dels dos que, des que fins ara ha tingut la majoria consistorial, donant el seu vot, alternativament a l'un y a l'altre, segons convenia als seus plans d'alta política. És com s'acostuma a fer, un dels que sab ésser a guaiard la roba.

Doncs, què's portarà ara aquest home, que quan tots e's llerrouxista units voten per la formació de la comissió dels deu, ell no audeix al constituir-se?

Que amb motiu de no haverse pogut constituir l'esmentada comissió, ha anat de boca en boca una anècdota, quelcom jiliverista referent an en Vimaixa.

Quan en Mir y Miró va arribar de Madrid y se va convocar a la majoria per llegir la carta-keque de l'Emperador dirigida puig en Serraclara, pera que's regidors la complimentessin fentse tothom un mús a la llengua, es fama que en Vimaixa va patir més de l'efecte del cavessin en creu.

Se discutia actua una preuencencia de la creació de la comissió dels deu. Els més callats ven y obeïen. En Serraclara y en Mir, li defensaven. En Lladó la combatia, per creure el primer que era llegit, y segon, per veure ben clar que amb tal comissió s'anava a ensorrar-lo.

Feta una llarga estona que's discutia si en Vimaixa encara no s'havia donat compte de que també volia ensorrar an ell. Però fi s'atreï a dir:

«Consums, bé. Però jo no sé qué té que «vore materos». No comprene perquè's voldria disoldre la Comissió de «materos»...»

Seguia la discussió sense que ningú'n feia cas de lo que en Vimaixa deia. En Domenech li feia senyes, però ell, vermell com un bac, tornà a repetir, fent callar als qui parlaven amb sa veu de tró:

«Bueno, disuolvan la Comissió de Consums. Però, qué té que «vore materos» amb tot això? Per ventura no va bé lo de «materos»? Pues, opino yo que «pueden de charme tranquil en materos»...

I yegà un cop de puny damunt de la taula, altsant d'una revolada.

Algú després digué que ell també era víctima destinada al sacrifici i que, com a nostre home, si no se donà per consumit se donà per vensut, que es de lo que's tractava.

Y al dia de la sessió consistorial en què la comissió dels deu va votarse no tingué prou pit per abstenir-se de votar, com feren en Lladó, y, manson, encara que totament semblés que anés a agafarli un atac apoplèctic, votà's per constituir la comissió.

Comentant lo qual, després d'una regidoria llerrouxista dels més adictes an en Miró.

En Vimaixa, amb això de la comissió dels deu, ha tingut de plagar la botiga gip plan per fora. Li ha passat com an aquells barbers, als quals un brivall amb un cop de pedra li trenca la bestina de la porta y que després han de tancar per manca d'un nunci.

Que d'ensà que manen als llerrouxistes les festes que's celebren a Ca la Ciutat...

En el coart que donà aquest dia a l'AJuntament la Banda francesa, ademés dels regidors radicals que hi assistiren—i que es molt natural que hi assistissin—hi havia, de lerrouxistes, un diputat a Corts, diputats provincials, una fila de redactors d'Alel prodigiosos, una gran quantitat d'arreglats que trobarreu se troben menys a les oficines aquelles cares conegudes, per véure's sempre acompanyant prohoms radicals, aquells germans dels regidors que no manquen mai enlloc, és a dir, demanin. Tot estava bé.

No més hi mancaven les dames pòges i mestres no hi eren perquè no són preceptuals.

Si en lloc d'esser arcalde'l senyor Serraclara ho guesseguen en Lladó o em Vinassa fins dames rogades hi haurien hagut.

圖 回

REGATES. — Com a causa del temps no pogueren celebrarse durant la setmana náutica diferents regates de les anunciades, el Real Club Náutic les organísá para ahir i a dos quarts de cinc de la tarde comensá la festa.

La primera regata fou de canots de passaisa, amb un remer y patronage's per senyoretes. Lluidaren quatre embarcacions: «Mimí», remer senyor Girbau, patona senyora Maria Opisso; «Zaza», remer senyor Sala, patona senyora Gloria; «Sorpresa», remer senyor Carls, patona senyoreta Juli Vázquez, y «Frou-Frou», remer senyor Oriol y patona senyoreta Montesa.

Després de les dues premis ofertas en la regata el primer, l'embarcació «Frou-Frou», y el segon, el «Zaza».

La segona regata, Campionat de Barcelona Canocs a 10 remers. Trajecte, 2,000 metres y tres virades. Premis: primer, Copa Morató y 11 medalles de plata; segon, 11 medalles de plata, y tercer, 11 medalles de bronze.

Lluitaren quatre embarcacions: «Chispas», senyors «Voladors» y diáques, essent guanyadors del primer premi la «Voladora» del segon la «Sirena» y del tercer la «Chispas».

La tercera regata era per canots a dos remers y timonel. Trajecte, 1,000 metres y una virada. Dos premis. El primer, tres medalles de plata; el segon, tres medalles de bronze.

Lluitaren tres embarcacions, «Desengaño», «Cañella» y «Victoria», essent guanyadores dels premis les dues darrerres y el mateix orde amb que van apuntades.

La quarta y darrera regata (handicap) pe'loes de mar, quatre remers y timoner. Trajecte 2,000 metres y tres virades. Primer premi, cinc medalles de plata; segon premi, cinc medalles de bronze.

Lluitaren tres embarcacions, la «Barcino», l'«Alfonso XIII» y la «Cataluña». Ha.

Amb tot y que la tripulació del «Cataluña» comensá la lluita amb grossa ventajeta y encara que amb no tanta, amb ventajeta també l'«Alfonso XIII» foren els guanyadors els tripulants de la «Barcino», el tenint una ovació dels espectadors.

La concurrència que assistí a la festa en selectíssima, abundanti hermosos senyores y senyoretas.

La Junta del Centre de Cobraders y Mossos de la Banca, Industria y Comerç de Barcelona, tement que d'implançarse'l treball intensiu si bé resultés una millora per als cobraders de dependencia, poria ésser un perjudici para la de mossos, s'ha cregut en el dever d'exposar als seus associats la necessitat d'adherirse a la companyia de treball discutida y desitjada reforma, y obrar d'acord amb les demás entitats, sense que pera conseguir tal millora s'hagi de recordar a estridençies de cap mena para que aviat pugui ésser un fet a Barcelona la seva implantació.

A la mateixa objecte, el Centre de Cobraders y Mossos de la Banca, Industria y Comerç de Barcelona, convoca a tots els cobraders socijs y no socijs y en particular als de banca a una reunió que tindrà lloc demà dissabte, en son local social, Mercaderes, 2.ª principal, prenenthi para, a més de diferents socis del mateix, altres delegats d'entitats adherides a la companyia, com són el Centre de Mossos de la Banca, la Dependencia, Mercantil, Asociación de Comerciantes,

Excursió de l'Unió Industrial

Organisada per l'Unió Industrial va tenir lloc els dies 23, 24 i 25 del que són unes excursions empreses Castell de Nuch, Guadalupe i Puigsegura per visitar l'exploració d'land, Colones Pons y Henrich, F. de T. Pmt y J. Comellas. Com a complement de la mateixa, el professorat de l'Unió Industrial, acompanyat de l'Ajuntament de Puigsegura i de distingides personalitats de les institucions establertes a l'Alt Llobregat, varen donar un important dia de conferències en el Teatre Llobregat de l'esmentada vila, a la tarda del 24 i matí del 25.

Don Ricard Coll, professor de dibuix i colorit de l'U. I., va desenvolupar el tema «Breus consideracions d'art social»; don Rip Barbosa, professor de l'Ateneu Obrer de Sant Andreu de Palomar, va fer un «leugre estudi sobre l'etnològic»; don Pau Rodon i Amigó, professor de les Escoles de Badalona y de l'U. I., va parlar dels «escalaments en els teixits», fent la seva història y el procés de la seva evolució, y finalment don Manuel Massó y Llorens, professor de l'Universitat Industrial Catalana, de l'Escola d'Indústries de Vilanova y Gèlty y de l'U. I., va explicar l'«esmerlat de la canya».

La nombrosa concurrència, composta de directores y propietaris de fàbrica, obrers i mestres d'escola, que assistí a les conferències, va felicitar y aplaudir amb entusiasme als dignes professors de l'U. I. y als organitzadors de la excursió, advocant per que repeleixin aquests actes de tan profit per la cultura intel·lectual y professional de la nostra terra.

Els excursionistes, que eren en nombre de 30, varen ser aleshores completament lats per les autoritats, com pel poble de Puigsegura, especialment per l'Ajuntament de la vila, el qual corporativament els anà a rebre obsequiantos amb un delicat «lunch» a l'arribada y després acompanyantlos durant tot el temps de la llur estada en comarca.

Després de la presència de l'U. I., les públiques agraïment dels excursionistes y de tots els socis de l'entitat, per tots els que els obsequieren y atengueren. Y, per la nostra part, felicitem amb devoció a l'Unió Industrial per l'èxit de la excursió, y l'encoragem a seguir la profitosa tasca que compleix.

■ ■ ■ ■ ■

Aquesta nit, de nou a dotze, la banda del regiment de Vergara excurarà en el Parnet cantonada al carrer de Sant Pau el següent programa:

Primer. «El musical, pas doble, Alvares Segon. «El señor Joaquín», alborada, Caballero.

Tercer. «Sanson et Delina, Saint Saens.

Quart. «La corle de Faraon», mosaic, Leli.

Quint. «La señora maestra», obertura.

Sisè. «Gran jota, aragonesa, Lapuente.

Setè. «Felda-pantolón», cervavila, Xalabardé (F.).

CONYACBARBIER es el millor

Ans d'ahir se celebrà al local de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre una reunió de viticultors de la comarca del Baix Llobregat per tractar de l'organització en dita comarca als fins de l'Unió de Viticultors de Catalunya.

Entre'ls concurrents hi vegerem a lo més selecte de la viticultura dels pobles del Baix Llobregat, als quals els senyors Ribas, Puig de la Bellacasa, Barnadas y Paredada, explicaren lo que es, se proposa y ja ha realitzat l'Unió.

Terduren en la conversació els senyors Janssua, Roca, de Moins de Rei; Roselló de Cornellà; Ricart, de Sant Feliu del Llobregat, y altres.

Se convingué en constituir una comarca que centre serà Sant Feliu, nomenant-se l'Unió de Viticultors de Catalunya.

SEN BENELLI

«La Cena de las Burlas»

Com saben els nostres lectors, en aquesta nota de l'estrena d'una obra no'ma propossem fer-ne la seva crítica, que ja sortirà en el folletó del dilluns vinent. Ara no m'és donem notícia de l'efecte produït en el públic per la primera representació.

La verbena no estava gens animada. Al Passeig de Gràcia s'h'hi passejava poca gent i en els teatres no hi havia la que sol agita i tirir en les festes senyalsades. Y es que la nit de Sant Joan fou seguida per dos dies de festa, que van deixar lliça com una sedal la bossa de les despeses de més a més.

El Novel·lats no arribava a estar ple, així que donaven 7 actes amb 4 d'escena. La concurrència no era lluida com la dels dies de moda. A judicar per la poca abundància de gent coneguda, el públic de Barcelona no donava gran importància a l'obra que ja havien vist an en Novel·la.

La presentació de «La Cena de las Burlas» mereix elogis. Totes les decoracions estan bé. Seria difícil trobar aquell gòtic dels terranys del tercer acte a la Florencia dels Llorens el Magnífic, però acceptada la fiocció totes les decoracions, fins aquesta, contribueixen a fer un marc just i ben estudiat a l'obra. La del segon i quart actes amb els seus decorats figurant pintures del Botticelli, deixen bona impressió.

Les robes que vesteixen «Janeto» y «Nerio» (Mendoza y Thuiller), així com les de quasi tots els personatges de l'obra, recorden tant pintures de l'època. És indubtable que la presentació que n'és oferi en Novel·la era ben inferior a la que hem vist ara.

L'obra va agradar més per aquestes circumstancies y per l'execució que per si mateixa. Aquí no hem de parlar dels versos de Calatrineu, ni del fals concepte del Renaixement que'ns van presentant els italians d'avui. El públic de l'estrena va aplaudir més als actors i el director d'escena que pas a l'autor.

■ ■ ■ ■ ■

El senyor Roig y Bergadà visità ahir al governador donant-li compte de les sentades que ha tingut amb en Camalejas en la seva darrera estada a Madrid.

Resultat de la subasta celebrada al Banc Colonial, pera la enagració de 2.000 títuls del Deute municipal, serie B:

Juan Carulla Cruys, s'ha quodat 100 títuls a 470 pessetes, 47.000 pessetes; J. Marsans Rof y fills, 30 a 470, 14.100; Nonell Rovira y Matas, 200 a 470'01, 94.002; Martín Gil Salas, 10 a 470, 4.700; Joan Videl Trepal, 200 a 470'55, 94.110; el mateix, 52 a 471'05, 24.494'60; Marsans Rof y fills, 200 a 470'05, 94.010; Garriga Nogué, nebots, 150 a 470'05, 70.504'50; Banc Colonial, 602, 470 a 282.940; Banc de Barcelona, 152 a 470; Credit Marítim, 152 a 470, 71.440; Arnús y Gar, 15 a 40, 71.440. Total: 2.000 títuls, 940.181'15 pessetes.

La Comissió d'Hisenda va tractar de l'qüestió dels llocs de peix de l'exterior de la peixateria de Sant Josep.

S'acordà donar un vot de confiança al senyor Pardo, inspector del mercat, pera que ho resolguí.

Els senyors Lladó y Fígueras van votar en contra per mantenir el seu criteri de que'ls dotze llocs han d'esser tots sortijats.

Pera fer una inspecció al «Saturno Pascual», han sigut designats els senyors Vinyals Sagarrà, Soriano, Doménech y Marial.

Una comissió de la Societat d'invàlids de treball «La Oportuna» ha visitat al governador querixàntels de que la Junta de Beneficència a l'Infancia y d'extinció de la mendicitat persegueix injustament, segons estatut, a les dones que treballen a les botigues.

1.º apr
 2.º abr
 3.º abr
 4.º abr
 5.º abr
 6.º abr
 7.º abr
 8.º abr
 9.º abr
 10.º abr
 11.º abr
 12.º abr
 13.º abr
 14.º abr
 15.º abr
 16.º abr
 17.º abr
 18.º abr
 19.º abr
 20.º abr
 21.º abr
 22.º abr
 23.º abr
 24.º abr
 25.º abr
 26.º abr
 27.º abr
 28.º abr
 29.º abr
 30.º abr
 1.º may
 2.º may
 3.º may
 4.º may
 5.º may
 6.º may
 7.º may
 8.º may
 9.º may
 10.º may
 11.º may
 12.º may
 13.º may
 14.º may
 15.º may
 16.º may
 17.º may
 18.º may
 19.º may
 20.º may
 21.º may
 22.º may
 23.º may
 24.º may
 25.º may
 26.º may
 27.º may
 28.º may
 29.º may
 30.º may
 1.º jun
 2.º jun
 3.º jun
 4.º jun
 5.º jun
 6.º jun
 7.º jun
 8.º jun
 9.º jun
 10.º jun
 11.º jun
 12.º jun
 13.º jun
 14.º jun
 15.º jun
 16.º jun
 17.º jun
 18.º jun
 19.º jun
 20.º jun
 21.º jun
 22.º jun
 23.º jun
 24.º jun
 25.º jun
 26.º jun
 27.º jun
 28.º jun
 29.º jun
 30.º jun
 1.º jul
 2.º jul
 3.º jul
 4.º jul
 5.º jul
 6.º jul
 7.º jul
 8.º jul
 9.º jul
 10.º jul
 11.º jul
 12.º jul
 13.º jul
 14.º jul
 15.º jul
 16.º jul
 17.º jul
 18.º jul
 19.º jul
 20.º jul
 21.º jul
 22.º jul
 23.º jul
 24.º jul
 25.º jul
 26.º jul
 27.º jul
 28.º jul
 29.º jul
 30.º jul
 1.º ago
 2.º ago
 3.º ago
 4.º ago
 5.º ago
 6.º ago
 7.º ago
 8.º ago
 9.º ago
 10.º ago
 11.º ago
 12.º ago
 13.º ago
 14.º ago
 15.º ago
 16.º ago
 17.º ago
 18.º ago
 19.º ago
 20.º ago
 21.º ago
 22.º ago
 23.º ago
 24.º ago
 25.º ago
 26.º ago
 27.º ago
 28.º ago
 29.º ago
 30.º ago
 1.º sep
 2.º sep
 3.º sep
 4.º sep
 5.º sep
 6.º sep
 7.º sep
 8.º sep
 9.º sep
 10.º sep
 11.º sep
 12.º sep
 13.º sep
 14.º sep
 15.º sep
 16.º sep
 17.º sep
 18.º sep
 19.º sep
 20.º sep
 21.º sep
 22.º sep
 23.º sep
 24.º sep
 25.º sep
 26.º sep
 27.º sep
 28.º sep
 29.º sep
 30.º sep
 1.º oct
 2.º oct
 3.º oct
 4.º oct
 5.º oct
 6.º oct
 7.º oct
 8.º oct
 9.º oct
 10.º oct
 11.º oct
 12.º oct
 13.º oct
 14.º oct
 15.º oct
 16.º oct
 17.º oct
 18.º oct
 19.º oct
 20.º oct
 21.º oct
 22.º oct
 23.º oct
 24.º oct
 25.º oct
 26.º oct
 27.º oct
 28.º oct
 29.º oct
 30.º oct
 1.º nov
 2.º nov
 3.º nov
 4.º nov
 5.º nov
 6.º nov
 7.º nov
 8.º nov
 9.º nov
 10.º nov
 11.º nov
 12.º nov
 13.º nov
 14.º nov
 15.º nov
 16.º nov
 17.º nov
 18.º nov
 19.º nov
 20.º nov
 21.º nov
 22.º nov
 23.º nov
 24.º nov
 25.º nov
 26.º nov
 27.º nov
 28.º nov
 29.º nov
 30.º nov
 1.º dic
 2.º dic
 3.º dic
 4.º dic
 5.º dic
 6.º dic
 7.º dic
 8.º dic
 9.º dic
 10.º dic
 11.º dic
 12.º dic
 13.º dic
 14.º dic
 15.º dic
 16.º dic
 17.º dic
 18.º dic
 19.º dic
 20.º dic
 21.º dic
 22.º dic
 23.º dic
 24.º dic
 25.º dic
 26.º dic
 27.º dic
 28.º dic
 29.º dic
 30.º dic
 31.º dic

nostra família, per Espanya i per els pobles representats.

Comentari a l'assistència dels reis al Congrés

La premsa ministerial tracta d'evitar la sorpresa que ha produït la presència dels reis en el Congrés Eucarístic, quan no s'havia anunciat, i la precipitada tornada de Otero del senyor Canalejas.

Un periòdic dona la següent explicació: El rei, o'ant, com en tot, conforme la Constitució li senyala, no anà a l'acte de sessió de clausura del Congrés Eucarístic per sol a iniciativa; persona de la confiança de don Alfonso havia anat a Otero, aont el senyor Canalejas se trobava, per sotmetre a la consideració del president del Consell de ministres el punt de referència.

El senyor Canalejas ho aprovà, i mal podria venir de nou lo que el mateix, en sa qualitat de cap del Govern responsable, havia sancionat.

Es clar, també, que desde'l moment en que els reis assistien a presidir la sessió de referència el Govern estava obligat a anar-hi amb els reis; de manera que, els que tractaven de treure partit del cas d'ahir per molestiar al senyor Canalejas, partien d'una falsa suposició.

Animació. — Els aragonesos. Comunió i missa. — Banquet al Palau

Se nota molta animació amb motiu de la processó d'aquesta tarda.

Entre ahir i avui han arribat més de 15 mil congressistes.

El cel està ennuvolat, però la calor es asfícut.

S'ha escampat sorra pels carrers que ha de passar la processó.

Molts balcons estan adornats, especialment el carrer Major, optant al premi ofert per un periòdic.

La plassa d'Armes està severament adornada.

Avui hi es prohibida l'entrada i la guarda exterior formarà en línia, a dos quarts de tres.

A la plassa de Castellar s'ha aixecat avui un altar amb l'imatge de Nostra Senyora del Pilar, prestant servei de guarda als congressistes de Saragossa.

Moltes senyores hi han acudit a dipositar flors i tots els aragonesos que han arribat han desfilat davant l'altar, donant visques a la Verge aragonesa.

— En totes les parroquies s'ha celebrat avui comunió general de senyores.

A les nou s'ha celebrat missa pontifical, a la Catedral, oficiant el delegat del Papa. Hi ha assistit la família reial.

S'havien a'otat precaucions.

Al final de la missa, s'han llegit més adhesions al Congrés.

— A mitja dia s'ha celebrat al Palau l'anunciament banquet en honor dels prelats que han assistit al Congrés.

Han dinat al Palau 51 bisbes, el cardenal Aguirre i tot el Govern.

Per aquesta causa els periodistes no han pogut entrevistar amb el senyor Canalejas.

Misses del cardenal Aguirre

El cardenal Aguirre ha publicat en els periòdics catòlics la següent carta: «Al tornar a Toledo m'emportaré una gran esperança.

He vist, amb ocasió del Congrés Eucarístic, manifestar-se esplèndida la fe d'un poble, o millor dit, la fe de molts pobles, que, afortunadament, són encara molts els que, lluny de patir escàndol davant de les innuables obscures dels misteris cristians, els admeten somnissos i baix els eucarístics reconeixen el seu Déu i acaten la seva realitat.

La gloria de nostre adorable Salvador brilla en nostres dies desde la Hostia, amb més resplandir que mai, i els homes, no sabent resistir els atractius d'un Déu que's manifesta com vol l'amor, se congreguen en l'orn de l'humil sagrari per adorar al Déu de la mansuetut i en torn de la radiant custodia per adorar al Déu de la magestat.

Mentres a la terra hi hagi sagraris i al costat del sagrari hi hagi adoradors, no cal tèmper que s'agoti la font de les gracies, ni que latín co's abnegats prompts a tot sacrifici i disposats per aquesta gran empresa. — El cardenal Aguirre.

Lo que dia el que del Govern

El senyor Canalejas, explicant lo ocorregut ahir, amb l'assistència dels reis a la sessió del Congrés Eucarístic, deia lo següent: «He vist que alguns periòdics han format una història sobre lo ocorregut ahir, i parlen de sorpreses, d'actes anticonstitucionals i altres invencions per l'estil.

No hi ha res d'això: jo no podia tolerar-ho. Lo ocorregut fou lo següent: A les deu del matí va estar a l'altar me a Otero l'ajudant del rei, comte de Albar, i me va dir que la reina, per son estat delicat, a causa de l'ombra, desitjava passar la nit a Madrid, i una vegada en la Cort, no li semblava bé al monarca deixar d'assistir a la sessió del Congrés Eucarístic.

També m'ensenyà les quartilles del discurs que'l rei pronuncià ahir a Sant Francisco el Gran.

Al mateix temps me significà que'l marqués de la Torre havia vingut a Madrid, amb l'objecte de comunicarme tot això.

Jo, vaig aprovar el projecte de S. M. i les quartilles del discurs i tot seguit vaig telefonar al senyor Barroso, per que avisés als demés ministres. Vaig avançar la tornada que pensava fer a Madrid, i vaig arribar a les tres de la tarda. Encara tenia temps d'estar treballant un parell d'hores a casa meua, abans d'anar a la sessió del Congrés Eucarístic.

Ja veuen vostès — acabà el president — que, lluny de sorprendre'm, com suposen els periòdics, vaig esser jo l'encarregat d'avisar a tothom.

La processó

Cobrenxien la carrera que ha de seguir la processó totes les forces de la guarnició de Madrid i els seus cotons, infantaria, cavalleria, artilleria, administració i sanitat militar i enginyers.

El capità general mana la línia desde'l carrer de Felipe IV fins a l'entrada del carrer Major. Desde aquest carrer fins a la porta del Palau està manada la línia pel general Tovar.

A les canonades hi ha forces de cavalleria i infantaria.

Abans de les tres de la tarda comença a organitzar-se la processó prop de la iglesia dels Jerònims.

A's voltants del Rei i al carrer de Felipe IV uns grans cartells anuncien els llocs en que han de col·locar-se les comissions i el clergat parroquial.

Els primers en arribar han sigut els alts personatges conservadors, entre els quals el senyor La Cierva, Sánchez Guerra i marqués de Figueroa, amb el senyor Maura al davant.

Pel carrer d'Alfons XII desfilen les tropes d'infanteria, tocant a'egres pasdobles.

Poc després de les tres comença a arribar el clergat de totes les parroquies, amb creu alsada, col·locant-se en els llocs indicats.

En grans grups arriben comissions de ministres i dependències oficials, juvenils catòliques espanyoles i estrangeres, gran número de guardes jurats de les possessions de l'alta aristocràcia, representacions d'obres càncliques, de Reials Acadèmies, Congregacions, germanitats i confraries, representants de organismes científics, literaris i artístics, ordres militars en ple, Diputació, Ajuntament, molts diputats liberals, clergat espanyol i estranger, prelates, autoritats civils i militars, que's col·loquen a l'altre de l'iglesia de l'iglesia dels Jerònims.

Les comissions de províncies han vingut amb els seus respectius estandards.

A un quart de quatre se reuneixen al peu del reixat del Botànic les bandes de música, al davant de les quals va la «Schola Orpheonica» de Barcelona.

Al carrer d'Alfons XII se situa una carrossa de respecte enviada per la casa reial. Cotxes i lacais vesteixen a la Frederica. Es inculcable'l número d'estandards.

D'un d'ells ha caigut la creu de plata, ferint al front a Ciril López, que'l portava, i a un altre individu. Ambdós ferits han sigut conduïts al lloc de la Creu Roja establert a l'Acadèmia de la Història.

La Iglesia dels Jerònims està reglamentada. La escalinata està coberta amb una alfombra tapís del Congrés.

A's prelats i al cardenal Aguirre se'ls ha habilitat, en les capelles, llocs per revestir-se.

El governador, l'arxibisbe i el que's superior de policia impideixen el pas a la iglesia.

L'altar està cobert per tapissos de la reial casa.

El senyor Soler i March espera a la escalinata per formar part de la processó. El comitè organitzador dona ordres constantment per que la sortida se fassi amb arreglo a la formació marcada i amb tot ordre.

L'Adoració Nocturna de Saragossa porta un penó de vuit metres d'alsada.

Han vingut cent marins de la Companyia Transatlàntica.

Les comissions militars van presidides pel general Bascaran.

A dos quarts de quatre se posa en marxa la processó, amb les comissions ja enumerades.

L'orde es perfecte i sense aglomeracions.

En l'Adoració Nocturna hi figuren més de 2.000 homes amb atxes enceses. Això de Madrid; les comissions de províncies pugen a més de vuit mil homes, essent el nucli de l'Adoració Nocturna un dels més importants de la processó.

A dos quarts de cinc segueixen desfilant per l'iglesia dels Jerònims comissions i congressistes.

Els prelats, a l'altre, solen un doser, dret, presenciant la marxa lenta dels congressistes.

La fatxada de la iglesia ostenta amb figures de gran tamany els atributs de la Eucaristia, adornant-los figures de tots els països.

A un quart de sis encara no havia sortit la custodia de l'iglesia dels Jerònims.

Són 54 les congregacions que formen part de la processó d'aquesta tarda.

Com sempre, en aquests casos, se fa molt difícil fer informació, puig malgrat tenir per propietat de l'Ajuntament, sortint del temple tots els prelats i altes gerarquies de la iglesia, fent-ho baix talem el cardenal Aguirre.

El talem el portaven uxiers del Municipi i donen escorta al Santíssim un escamot de alabarders, l'escoria reial, el segon mixte de enginyers i el regiment de cavalleria de Lusitania.

El 2o montat d'artilleria anuncia la sortida del Santíssim amb dues salves de 15 canons.

A les 5:30 s'ha produït al carrer d'Alcalá y Porta del Sol una regular confusió, amb carreres, tancament de portes i trencadissa en els calcs. Desde'l balcons les senyores aplaudien i això ha fet que la gent se refés una mica.

Després s'ha sabut que'l motiu de l'alarmia ha estat un cavall de la guarda que s'ha espantat davant un cartell anunciador d'una sasteria.

A la Porta del Sol ha caigut un soldat de cavalleria sense ferse mal.

El tinent Manuel Lavaleta s'ha marejat i caigut del cavall sense ferse més que lleugeres oracions.

Fins ara, excepte alguns petits incidents, no hi ha nova de que n'hagin ocorregut d'altres.

Conforme corre entre les files la nova de que'l cardenal Aguirre beneix al poble tots els congressistes s'aturen, se giren i s'agenol·len.

Durant alguns minuts se deté la marxa de la processó.

A les 6:20 arriba a la Porta del Sol el grup format per les ordres militars.

L'espectacle es superb.

Els cavallers que formen el grup desfilen lenta i solemnement per la Porta del Sol, cridant l'atenció per llurs vistosos uniformes.

Quan se trobava a l'entrada del carrer Major, un grup de sacerdots que's seguien en l'orde de la comitiva s'atura davant del ministeri de la Governació, entonant una oració.

Els cavallers de les ordres militars se tomben cap al lloc ont s'han aturat els sacerdots i s'agenol·len permanentment en aquesta actitud fins que aquells acaben llurs pregaries.

A l'incorporar-se per posarse novament en marxa se produí una lleugera confusió que donà lloc a algunes carreres.

A un quart de sis arribaren a la plassa de l'Armeria els baladors i el primer grup de les Joventuts catòliques que anaven al davant de la processó.

A dita hora la custodia encara no havia sortit de l'iglesia dels Jerònims.

No obstant els càlculs fets se vegé que no cabrien a la plassa de l'Armeria, malgrat la seva amplada, els milers d'ànimes que figuraven a la processó.

En vista d'això, els primers grups que arribaren, que eren les Joventuts catòliques, la «Schola Orpheonica» de Barcelona i els guardes jurats, s'aplegaren cap als costats de la marxa, per donar entrada a les incorporacions que anaven arribant.

Aquestes s'anaven col·locant en orde i, a la seva arribada, es dir, que's que's entraven primers ocupaven l'espai més propi a la reia, per deixar-los llocs propers a Palau als cabildos eclesíastics.

Els prelates, vicaris, tribunals superiors eclesíastics, col·legiats d'Alcalá i cabilde de Madrid, formen un semicercle abax del balcó central.

Els orleons que figuren a la processó van cantant, lo mateix que la capella Isidriana.

A l'arribar el Santíssim a la plassa de l'Armeria, sortí per la porta principal de palau la comitiva reial per rendir homenatge a S. D. M.

La comitiva se formà en les habitacions de S. M., anant precedida pels quos i oficials i gentils homes de casa i boca.

Seguien després en dues files els majordoms de setmana.

Marxaven a continuació, a la dreta de S. M., l'infant don Carlos i després S. M. el rei, portant a la dreta a la reina donya Victoria i a l'esquerra a la reina donya Cristina.

Darrera de la reina Victoria hi anava el comandant que's dels alabarders.

Un piquet de dit reial cos donava guarda als reis.

Seguien a continuació, formant sempre en dues files, el que's suprem de palau, el cavallers major, la cambra major, duquesa de Sant Carlos, el majordom major de la reia, due de Santo Mauro i demés palatins.

Tancaven la comitiva les dames de S. M., la casa militar del rei i oficial major d'alabarders.

La guarda exterior estava formada en línia.

Desde la porta principal de la plassa de l'Armeria, la comitiva se dirigí per l'escala, travessant les galeries altes, saló de columnes i habitacions de Carlos III, en qual centre quedà dipositada la custodia.

Madrid, 30, 12:30 matinalada

Notes diverses

La presència dels Canalejas en el Congrés Eucarístic es objecte de grans censures pels periòdics republicans.

— Se calcula que'l valor dels tapissos i objectes d'art que adornaven l'altar de la Plassa de Castellar era aproximadament de un milió de pessetes.

Els candeleros i objectes de plata eren pessets notables.

— Hi hagué un incident, durant la processó eucarística, del qual no donem detalls, perquè no'ls deixa passar la censura.

Madrid, 30, 1 a 3 matinalada

L'explosió del petart

El senyor Barroso ha manifestat que'l petart que explotà en un portal del carrer de Bordadores durant la processó, no tenia importància. Estava carregat amb pólvora i sol's ha causat lleugers desperfectes. Apropòsit de l'explosió el ministre ha afegit que no hi havia cap delinqüent.

Distribució de premis

En el Circ de Parísh s'ha celebrat l'acte de la distribució de premis als alumnes del seu col·legi, més afortunats.

Presidí l'encarregat de Negocis de França, qui pronuncià un notable discurs.

Els alumnes realisaren després, diversos exercicis.

Els carril·laires

Oviedo. — En el Centre Obrer hi celebraren un miting els carril·laires, al que hi assistí nombrosa concurrencia.

Tots els oradors s'adonaren durament al Govern.

D'aviació

Leon. — Amb assistència d'unes 12.000 persones s'han celebrat les festes d'aviació.

L'aviador Forestiere, ha realitzat dos vols brillantíssims.

El senyor Gasset

Saragossa. — Corren rumors de que'l senyor Gasset allargarà el viatge a Saragossa, sabedor de que les esquetes ho veuen amb desgast.

En reunió celebrada per la Joventut republicana s'acordà protestar contra dit viatge publicant una fulla i celebrant un miting.

Contra el caciquisme

Tenerife. — Procedent de Les Palmes ha arribat una important comissió composta de representacions obreres i republicanes, per protestar davant del governador de la conducta del senyor León y Castillo, que's val del caciquisme per coaccionar políticament als obrers.

(PER CORREU)

UN CAS INSOLIT

VENDRELL, 29 juny. — Amb motiu de la representació de «La reina jova» al Vendrell, per la genial actriu Marguerida Xirgu, amb assistència de son augel Angel Guimerà, i col·locat del bust d'aquest a la boca de l'escenari del teatre del Casino Circo, va passar un cas insolit, sense precedents, potser, en el teatre.

Anunciada la venda de localitats tres dies abans, a les quatre del matí ja hi havia ciut a la taquilla, a dos quarts de vuit ja no quedava ni una sola localitat, i al mitja cap entrada de públic.

Com sigui que quedava gent sense localitat ni entrada, bastant per tornar omplir un altre teatre, i presentant un conflicte d'orde públic, amb el qual amenassaven els descontentos, a fi de calmar l'efervescència, va pregonar-se que's gestionaria una altra representació, i efectivament se varen haver de donar dues representacions seguides, començant l'una a les set i l'altra després, amb el precís interval de mitja hora i tornarse a omplir, com se fa en les sessions de cine. A tres quarts de deu de la matinalada acabava la segona representació.

Tinguts en compte que això succeïa en dimars, dia de treball.

No cal dir les ovacions que varen tributarse a la companyia i a don Angel, qui ocupava una illogeta, acompanyat de l'arxibisbe i de una comissió de l'Ajuntament.

L'edifici Guimerà va quedar fonament impressionat d'una tan gran mostra d'afecte que li havia tributat la seva benivolúdia vila, que'l va nomenar, quan se li dedicà'l gran homenatge, son fill predilecte.

El bust que s'inaugurà, de gran parentesc, li el modelat l'Alexandre Nolla, aplaudit i interpretat del «Roland» de «La reina jova».

TEATRAL

CAMPORDON, 27 juny. — De brillant pot calificar-se la tournée que està verificant el notable primer actor don Pere Codina amb sa companyia del teatre Romea.

El dia 21 del corrent va representar a Campardon la romàntica obra «La reina jova», amb un èxit poques vegades vist, fent sobressortir les bel·leses del «Roland» de tal manera que's pot ben dir que es tal com l'autor el somnià.

La notable primera actriu donya Emilia Baró va assolir un triomf en la reia «Alejandra» per la seva castissa manera de dir i per les seves admirables forces.

Els personatges confiat a les senyores Faura, Ballestron i Abella, i senyores Capde-

vila, Guixer, Puigari i Munt Rosés, a forsa altura.

Deixem per l'últim a l'aplaudit actor còmic Santiago Amorós, que se'ns va revelar un actor de molta consciència artística interpretant el «Jani Talaya». Va estar sensiblement deliciós. Segons sembla hi ha interès per que dia companyia dongui altes representacions en un teatre de Barcelona de «La reina jova».

CONCURS D'APRENTENS

REUS, 28 juny. — En el Concurs Regional d'Apprentis del Centre de Lectura, organitzat per la Secció d'Arts i Oficis, el Jurat calificador, en reunió del dia 18, adjudicà premis als treballs següents:

Diploma de medalla d'or i 50 pessetes als dels limes: «Avant Progrés», «Del natural», «Labor», «Lagarto», «Aplicación y estudio».

Diploma de medalla d'or als dels limes: «Vida», «Limpia», «Estudio», «Foraleza», «Rerato», «Motivo decorativo», «Industria», «El trabajo es riqueza».

Diploma de medalla de plata i 50 pessetes als dels limes: «Fiesta y alegría», «Un arte», «Escudo» (Escenografía), «Amor, Fraternal y Treball», «Traballem».

Diploma de medalla de plata i 25 pessetes als dels limes: «Braga», «Barrenas» i «Torre».

Diploma de medalla de bronce als dels limes: «Extremo de biela», «Chaveta», «Cabeza de caballo», «Un basilio», «Empalizada grande», «Fortuny», «Exigües estrallados», «Aprenem», «Montura de rejilla», «Mosaico», «Els peïts ens faran grans», «Reus», «Taller ambulante», «Estudios».

L'exposició dels treballs del Concurs Regional d'Apprentis, organitzat per la Secció d'Arts i Oficis del Centre de Lectura, ha quedat oberta al públic, de dotze a una, de set a dos quarts de nou i de dos quarts de deu a dos quarts d'onze de tots els dies fèrers, i de deu a una i de tres a nou els dies festius.

L'acte de la solemne repartició de premis tindrà lloc el diumenge dia 2 del mes de juliol.

Composaren el Jurat els senyors don Ramon Salas Ricomà, de Tarragona; don Alex Clapés, de Barcelona; don Eduard Roca, de Lleida; don Josep Pal, de Lleida; don Eusebi Solé Casamitjana, de Reus; don Lluís Vilanova, de Reus; don Julià Carnicé, de Reus; don Jaume Simó, de Reus; don Joan M. Pagés, de Reus.

EN DOMENEC SERÀ Y S.M.O. CONCURS

SABADELL, 29 juny. — Avui, a un quart de sis de la matinalada, ha mort, en aquesta ciutat el ferm propagandista esperantista en Domènec Serdà.

Actualment era director de la revista «Kataluna Esperantista», orgue oficial de la «Kataluna Esperantista» Federació.

Desde molt jove havia sigut un lluitador de la causa de les llibertats de Catalunya i tant en el periòdic com en el meeting, per tot el món esperantista's conegut l'hermos renaixement de la literatura catalana.

Fou dels iniciadors i veritable ànima de la K. E. F., a la que actualment dedicava tots els moments que tenia lliures.

D'un caràcter en extrem amable i treballador com el sol, tenia conquistades les amistats de tots els sabadellencs que's preocupen de l'avens de Catalunya.

També en nostra institució de «Rapshots», que amb tant d'amor dirigés el doctor F. de P. Bedós, ho havia contribuït per al seu engrandiment.

Als 27 anys, quan amb la força de la joventut se disposava a fer conèixer molts dels treballs que deixà inédits, l'ha sorpres una malaltia tífidea que l'ha conduït a la tomba ont trobarà la pau que mai havia volgut en vida.

Enament apesarat per la perdut d'un company qui vivia en èsser d'implenir, no trobem en aquests moments paraules per a les seues desconsolats pures, i germans, per als qui voldrien servissin, en aquests moments del consol que tan necessitats se troben per la perdut d'un estimat i amantíssim fill i germà.

L'acte de l'enterrament, que ha tingut lloc a dos quarts de sis, ha sigut una veritable manifestació de dol, portant les sis llassades del ferretre, representació de la família «Esperanta Semo», «Raphodas», Centre Català, amics del finat i de K. E. F.

El corte fúnebre anava materialment cobert de flors i garlandes, entre elles, d'«Esperanta Semo», K. E. F., dels amics i «esperantístes», amb llassades verdes.

De Barcelona han assistit els senyors Breon Masgrau, president de la K. E. F.; Delat Dalmau, delegat de K. E. F. i en representació del senyor Frederic Puig i Vallès. També hi havia'l senyor Pellicer, secretari de K. E. F.; l'arxibisbe de Sabadell, senyor Grieria, i diversos regidors, i el diputat provincial don Manuel Folguera i Duran.

L'acte ha sigut una veritable manifestació de dol, havent-hi prop d'un mil·ler de persones.

Després en pau l'inhumant amic Domènec Serdà Simó.

— L'Ajuntament ha obert un concurs per premiar un projecte de cartell anunciador de la festa major. L'autor deu esser fill o veí de Sabadell. L'assumpte es lliure i el projecte ha de tenir l'10 per 070, posat en bastidor. Els premis són 350 pessetes per al primer i 150 per al segon.

ESPECTACLES

Teatre Principal

EXIT, EXIT de

EL GRAN RAYMOND

Avui, divendres, a un quart de deu. Magnífic programa de inverosímils i fantàstiques il·lucinat. Art i simplicitat en tot els treballs.

Demà, dissabte, gran espectacle. Fincid a benefici de la Comissió Provincial de «La Creu Roja». — Se despataxa a comptaduria per a totes les funcions de la setmana.

TEATRE TIVOLI

Gran companyia italiana d'òpera còmica i opereta de Amadeu Grieneri, dirigida per Adrià Marchetti. — Avui, divendres, a un quart de deu: l'òpera en tres actes.

El conte di Lussemburgo

Butaca amb entrada, 150 pessetes; entrada ge-

neral, 50 cèntims. — Demà, dissabte, «serala d'òpera» de Adrià Marchetti. — Dimars pròxim, «Saltimbanchi».

TEATRE NOU

Temporada d'istiu: Companyia dramàtica

MARIA GUERRERO

Fernando Diaz de Mendoza

Avui, divendres, 9.ª moda, nit, a les nou: la comedia en quatre actes, dels germans Alvarez Quintero.

Amores y amoríos

Demà, dissabte, estrena del romancer dramàtic del segle XV, en quatre actes, original de don Eduard Marquina.

DOÑA MARIA LA BRAVA

Se despataxa a comptaduria. — Dimars, 4.ª benefici de Emili Thuillier: estrena de «La raia».

Teatre Granvia

Companyia Vega-Puchades. — Avui, divendres, gran vermouth, a dos quarts de set. Butaques, de franc; entrada un real.

SANGRE Y ARENA

Nit, a un quart de deu: primer, «La marcieta»; segon, «Juegos malabares»; tercer, estrena «El de arriba y el de abajo»; quart.

SANGRE Y ARENA

de grandios èxit. Demà, dissabte